

LISTY UNIVERZITY OBRANY

ÚNOR 2015

Univerzita
obraný

Mezinárodní vědecká konference

CBRN PROTECT 2015

Pořadatel

Univerzita obrany

Ústav ochrany proti zbraním hromadného ničení

22. a 23. dubna 2015, Vyškov

Cílem konference je výměna zkušeností

- z oblasti detekce, identifikace a analýzy toxických a radioaktivních látek, dekontaminace, individuální a kolektivní ochrany, speciální techniky a materiálu, určených k odstraňování následků použití ZHN nebo po úniku toxických látek
- z oblasti organizačních opatření ochrany proti ZHN a zájmovým toxickým látkám napříč celým spektrem odborné veřejnosti

Konference je zaměřena na následující okruhy

- Obecné problémy ochrany proti ZHN a průmyslovým nebezpečným látkám
- Detekce, identifikace a analýza zájmových škodlivin
- Individuální a kolektivní ochrana, dekontaminace, speciální technika a výzbroj
- Organizační opatření ochrany proti ZHN a průmyslovým nebezpečným látkám

Závazné přihlášky k účasti na konferenci zašlete do 31. března 2015 elektronicky na adresu: konferenceuopzhn@unob.cz
Více informací na <http://uopzhn.unob.cz>

Ústav ochrany proti zbraním
hromadného ničení

Univerzita
obran

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvouměsíčník Univerzity obrany

Ročník 11 / číslo 3
akademický rok 2014/2015

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Viktor Sliva
viktor.sliva@unob.cz

Redakční rada
předsedkyně
Ing. Hana Vlachová, Ph.D.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor prezentační a produkční
Vojenský historický ústav
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OPP VHÚ a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 16. 2. 2015
Číslo 3 vyšlo: 26. 2. 2015

Foto na obálce: rtm. Bc. Michael Skůra

Z OBSAHU

Ministr obrany
navštívil FVZ 3

Poprvé na sněhu
6-7

Výchova a vzdělávání
opět pospolu 12-13

Winter Survival 2015
14-15

Bronz
na rozloučenou 21

Úspěch na Mezinárodním
mistrovství 24-25

EDITORIAL

Univerzita obrany vstoupila do roku 2015

Začátek roku na Univerzitě obrany je tradičně ve znamení dnů otevřených dveří na všech třech jejích fakultách. Ty ukázaly, že i mezi letošními maturanty je spousta zájemců o profesi vojáka z povolání, ale i studentů, které lákají civilní obory nabízené jedinou vojenskou vysokou školou v České republice. Stejnou zkušenost přinesla i prezentace Univerzity obrany na veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Praha 2015. Budeme doufat, že v novém akademickém roce do prvních ročníků opět nastoupí studenti, kteří budou vynikat nejen ve studiu a postupem času možná i ve vědecké činnosti, ale také ve sportovní oblasti, stejně jako jejich starší kolegové, kteří Univerzitu obrany reprezentují na sportovních soutěžích nejrůznějšího druhu.

Měsíc únor začal pro Univerzitu obrany také velmi významně, a to

návštěvou ministra obrany na Fakultě vojenského zdravotnictví v Hradci Králové. A pokračoval již desátým ročníkem doktorandské konference na Fakultě vojenského leadershipu, která i letos měla mezinárodní účast a potvrdila, že si fakulta zaslouží titul Fakulta roku, který v kategorii Policie a vojenství získala již čtvrtý rok za sebou. Její kvality ukazuje i zájem zahraničních studentů o studium v rámci programu Erasmus+, kde je Fakulta vojenského leadershipu „vlajkovou lodí“ Univerzity obrany. Už nyní se obě brněnské fakulty chystají přijmout novou skupinu více než padesáti zahraničních studentů pro letní semestr. Doufejme, že pobyt pro ně bude přínosný po studijní, jazykové i kulturní stránce a navíc jim poskytne příjemnou zkušenost.

Ing. Hana Vlachová, Ph.D.

Dny otevřených dveří

Podobně jako v předchozím prosincovém termínu i ve čtvrtek 8. ledna využila řada návštěvníků Den otevřených dveří na Univerzitě obrany k podání přihlášky ke studiu na této jediné vojenské vysoké škole v ČR. Další návštěvníci si do kasáren na Šumavské ulici přišli rozšířit nebo upřesnit informace o vojenském či civilním studiu, které předtím získali zejména prostřednictvím univerzitních webových stránek.

Přihlášku ke studiu podal i David Rybár z Bruntálu, který má zájem o profesi pilota. Jeho dosavadní zkušenosti jsou omezené na pobyt v simulátoru, o letectví se však zajímá již delší dobu. K jeho rozhodnutí stát se vojákem z povolání přispěla i skutečnost, že má v rodině příslušníka Armády ČR. Na dotaz ohledně ekonomické stránky studia odpovídá s úsměvem: „Ten plat je slušný, to se mi líbí.“

Po absolvování prvního z bloků prezentací, které vedli zástupci obou brněnských fakult, se David Rybár připojil k desítkám dalších návštěvníků kasáren a shlédl prezentaci skupiny COMMANDOS, která předvedla vysvobození rukojmí zajaté teroristy, a po ní ukázkou boje zblízka MUSADO. Jak návštěvníkům zdůraznil moderátor ukázky docent Zdeněk Flasar, prezentované činnosti představují jen jednu z mnoha stránek studia. K nim dále patří například i vědecká činnost, jak se o tom mohli přesvědčit ti, kdož v rámci Dne otevřených dveří navštívili některou ze zpřístupněných moderně vybavených laboratoří.

„Já jsem se snad ani pro nic jiného nenarodila,“ zdůvodňuje své rozhodnutí ucházet se o vojenské studium gymnazistka Natálie Hanáková z Kyjovska. „Režim vojenského života mi zcela vyhovuje,“ doplňuje mladá dívka za souhlasného

příkyvování své matky. Třebaže je téměř na sto procent rozhodnutá podat přihlášku, musí ještě rok počkat – studuje totiž teprve třetí ročník. Naopak pro dvojici stavařů Michala Soldána a Martina Mrenicu, oba letošní maturanty, je volba povolání zcela aktuální. Na základě získaných informací a dosavadního studia se rozhodli pro modul ženijní podpora. Pokud budou přijati, čekají je v rámci nově zaváděných souvislých magisterských programů nejprve tři ročníky společného studia a teprve na prahu čtvrtého budou na základě svých studijních výsledků a podle potřeb Armády ČR zařazeni do příslušných specializovaných modulů.

Poslední z řady dnů otevřených dveří

ve stávajícím akademickém roce uspořádala Fakulta vojenského leadershipu ve čtvrtek 12. února. Sál Klubu Univerzity obrany v Šumavské ulici se v deset hodin zaplnil zájemci o vojenské i civilní studium, někteří z nich v doprovodu rodičů či známých. Mezi nimi i Irena Kudrličková, letošní maturantka z Písku, která již před prezentací podala přihlášku na civilní studium v modulu Ochrana obyvatelstva. Těm zatím nerozhodnutým popřál děkan fakulty plukovník Vladan Holcner, aby z nabídky univerzity dobře vybrali a také díky tomuto rozhodnutí byli v budoucnu spokojeni.

Text a foto: Viktor Sliva

Ministr obrany navštívil Fakultu vojenského zdravotnictví

V pondělí 2. února navštívil ministr obrany Martin Stropnický Fakultu vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové. Hosta v prostorách fakulty přivítal děkan plukovník Jiří Páral. Po krátkém představení činnosti celkem osmi zdejších kateder si ministr prohlédl laboratoře i Vivárium.

Plukovník Jiří Páral, který vede Katedru vojenské chirurgie, prozradil, že mnozí zdejší pedagogové mají za sebou neocenitelné praktické zkušenosti ze zahraničních misí a právě ony jsou základem úspěchu při výuce.

„Lze říci, že žádné jiné pracoviště v České republice nedisponuje takovým potenciálem a erudicí, jako my zde,“ řekl plukovník Páral. Na královéhradecké fakultě se totiž připravují všichni lékaři před výjezdem do mise v zahraničí.

Jednotlivé katedry mají široké spektrum působnosti a k jejich hlavním devizám patří mezinárodní vztahy. Ten zdejší pedagogové, ale i studenti, získávají i díky grantům s mezinárodní účastí.

Kromě denního či dálkového studia zde pořádají také kurzy. K těm prestižním zcela jistě patří Combat Life Saver Cour-

se (CLS), kterým procházejí lidé, kteří pomáhají zachraňovat životy takzvaně v první linii. Zájem o studium na této škole neustále stoupá, a to i v době, kdy přicházejí slabší ročníky potenciálních žadatelů. Třeba v letošním roce podalo k dnešnímu dni přihlášku už 304 studentů a studentek. V letošním roce studuje na této fakultě 295 studentů.

Druhá část návštěvy ministra obrany Martina Stropnického patřila prohlídce některých specializovaných pracovišť. Zavítal i do laboratoře, kde se pracuje s viry a bakteriemi. Seznámil se s podmínkami práce v laboratoři, kde odborníci

řeší i zadání Evropské obranné agentury.

Vedení školy ministroví předalo několik podnětů, jak činnost fakulty vylepšit. Ministr Stropnický proto pozval děkana Jiřího Párala do Prahy, aby společně podněty probrali.

„Jde třeba o to, že ne vždy zdejší odborníci pracují v úplně důstojných podmínkách. Špičkové přístroje jsou třeba v budově, která svým stavem ne zcela vyhovuje. Je to ale jako v jiných případech otázka peněz,“ uvedl ministr jednu z věcí, kterou bude s děkanem fakulty řešit.

Text a foto: Mirek Šindelář, army.cz

Doktorandská konference FVL

Náplní v pořadí již 10. doktorandské konference, uspořádané Fakultou vojenského leadershipu Univerzity obrany na téma Nové přístupy k zajištění bezpečnosti státu, byly také příspěvky související se současnou bezpečnostní situací ve světě.

O zahraniční a bezpečnostní politice Ruska ve vztahu k pobaltským zemím hovořil v úvodním vystoupení Erikas Kaukas z Litevské vojenské akademie.

Doktorandská konference Fakulty vojenského leadershipu je zejména prezentací výsledků vědecké činnosti studentů doktorských studijních programů a slouží také ke vzájemné diskuzi nad řešenými problémy a novými přístupy. „Konference poskytuje prostor k tomu, aby doktorandi otestovali přístup ke zpracování disertačních prací a ve finální fázi si také vyzkoušeli, jak probíhá jejich obhajoba,“ nastínil při zahájení konference děkan Fakulty vojenského leadershipu plukovník docent

Vladan Holcner jeden z cílů akce. V jejím průběhu zazněly tři desítky vystoupení z oblasti vojenského managementu, ekonomiky obrany státu, vojenské logistiky a ochrany obyvatelstva.

Na úvod plenární části konference vystoupil již zmíněný zahraniční účastník Erikas Kaukas z Litvy, který ve svém příspěvku podtrhl pozornost, která je v jeho zemi věnována politice Ruska vůči pobaltským zemím. Ta má podle Erikase Kaukase čtyři hlavní cíle, k nimž patří spolu s podporou ruskojazyčného obyvatelstva i zdůrazňování role někdejšího Sovětského svazu při osvobození evropských zemí od fašismu. Jako jeden ze závěrů své práce Erikas Kaukas uvedl, že pobaltské země musí být vzhledem ke své geografické poloze zcela připraveny na možnou agresi.

Podplukovník Hynek Pavlačka ve svém vystoupení uvedl některé aspekty své doktorandské práce, která se týká vstupu privátního sektoru do oblasti přípravy civilního obyvatelstva k obraně České republiky (POKOS). Tato oblast po dlouhých letech útlumu nabývá vzhledem k současné mezinárodní situaci opět na významu. Podplukovník Pavlačka konstatoval, že u nás působí široká škála organizací a firem, které poskytují výcvik zájemců v oblasti střelecké a zdravotnické přípravy, boje z blízka, či kurzů přežití. V současné době probíhá pilotní projekt zapojení těchto soukromých subjektů do státního systému přípravy civilního obyvatelstva.

Po úvodní plenární části se účastníci konference rozdělili do dvou panelů, v jejichž průběhu zazněla většina ze třiceti přihlášených příspěvků, mimo jiné na téma Aktuální trendy služebního hodnocení v AČR, Pojetí bezpečnosti v kyberprostoru, Využití vojenských a civilních kapacit při poskytování humanitární pomoci v zahraničí nebo Mladí migranti ze zemí vyšeřádkého prostoru a ozbrojené složky.

Text a foto: Viktor Sliva

Prvenství Fakulty vojenského leadershipu

Fakulta vojenského leadershipu se v průběhu zimního semestru zapojila do celostátní soutěže o fakultu roku. Soutěž pořádala Asociace studentů a absolventů, přičemž hlasovat mohli všichni studenti fakulty i její absolventi, a to takovým způsobem, že v rámci anketních otázek přiřazovali dle míry spokojenosti body. Platil jednoduchý příměr, totiž čím více bodů, tím větší spokojenost. Obsahem otázek byla celková spokojenost s fakultou, zajímavost studijních předmětů, odbornost vyučujících, příprava na budoucí zaměstnání apod. Hlasování probíhalo od 15. listopadu 2014 do 15. ledna 2015. Po uzavření ankety a součtu bodů se FVL umístila na prvním místě v kategorii policie a vojenství pro rok 2015.

V soutěži obhájila Fakulta vojenského leadershipu prvenství již počtvrté v řadě. Tím dokázala, že změnou názvu neztratila nic ze svých kvalit.

Text: Aleš Binar, Ph.D.

Univerzita obrany se prezentovala v Letňanech

Ve dnech 27. a 28. ledna se letos nově na výstavišti PVA EXPO Praha Letňany konal osmý ročník evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Praha 2015.

Tento veletrh byl jedním z významných zdrojů informací pro všechny zájemce, zejména pak pro ty, kteří se rozhodují, jak pokračovat ve studiu po maturitě. V průběhu veletrhu proběhl i účelný doprovodný program napomáhající ulehčit rozhodování studentů.

K velké oblibě mezi uchazeči o studium patřil zejména program s názvem „Věda pro život“, který umožňuje budoucím studentům shlédnout zajímavé výsledky vědecké činnosti univerzit a vysokých škol zejména formou praktické demonstrace činností, které se mohou na dané škole naučit. Dalším doprovodným programem zaměřeným na podporu studia v zahraničí byl program s názvem Tailor-Made Study Abroad. Tento program vzájemně propojil prestižní zahraniční univerzity a vysoké školy z celého světa a studenty z České republiky a Slovenska se zájmem o studium v zahraničí. Na veletrhu bylo k dispozici i tzv. testovací centrum, v němž probíhal elektronický test s názvem Na co se hodíš. S jeho pomocí si studenti ujasnili, na které studijní obory mají ideální předpoklady. Nechyběly ani přednášky vystavujících škol o podmínkách a možnostech dalšího vzdělávání, které probíhaly v přednáškovém sále ve vstupní hale výstaviště.

Univerzita obrany na tak významné

události nemohla chybět, a proto se zde prezentovala prostřednictvím svých zástupců, kteří seznámili všechny zájemce s aktuální nabídkou vojenských i civilních studijních programů jednotlivých fakult, poskytli informace týkající se přijímacího řízení na akademický rok 2015/2016, průběhu studia, zabezpečení studentů a následného uplatnění absolventů v praxi. Samozřejmě zmínili i určitá specifika spojená se studiem na této jediné vojenské vysoké škole v České republice. Po celou dobu konání veletrhu byl ve stánku č. 3 přítomen i profesní poradce z Rekrutačního střediska Čechy, který zde zájemcům o vojenské studium a profesionální službu v Armádě ČR přiblížil administrativní pro-

ces nutný k povolání uchazeče do služebního poměru vojáka z povolání.

Středoškoláci, kteří již byli rozhodnuti pro vojenské studium na Univerzitě obrany, si mohli ihned na místě podat přihlášku a s příslušníkem Rekrutačního střediska tak zahájit úkony nutné k povolání do služebního poměru. Této nabídky využilo několik uchazečů.

Po oba dva dny byl zájem studentů obrovský a hala v Letňanech, kde akce probíhala, byla naplněna téměř k prasknutí. Vystavovatelé odpovídali na jednu otázku za druhou.

Text a foto: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

Vyřazení absolventů Kurzu vyšších důstojníků

Absolventská osvědčení převzalo ve čtvrtek 29. ledna dvacet pět účastníků prezenčního pětiměsíčního Kurzu pro vyšší důstojníky.

Kurz zaměřený na bezpečnostní a obranná studia, teorii řízení a obranné plánování, vojenské umění a leadership probíhal v rámci programu celoživotního vzdělávání v Centru bezpečnostních a vojenskostrategických studií, které je součástí Univerzity obrany.

Ceremoniálu vyřazení se spolu s rektorem-velitelem Univerzity obrany brigádním generálem Bohuslavem Příkladkem zúčastnil také ředitel Sekce rozvoje a plánování schopností ministerstva obrany brigádní generál Pavel Adam, ředitelka Odboru vzdělávací politiky Sekce státního tajemníka ministerstva obrany plukovnice Irena Volfová a ředitel Agentury personální Armády České republiky plukovník generálního štábu Ota Rolenc.

„Těm z vás, kteří se osvědčí nejlépe, bude velením armády nabídnuto a umožněno postoupit na další metu kariéry, kterou je Kurz Generálního štábu,“ uvedl v zahajovacím projevu rektor-velitel Bohuslav Příklad, který také právě zakončený běh zarámoval současnou situací na do-

mácím i zahraničním poli: „Kurz probíhal v době, kdy politická reprezentace státu nacházela konsensus ve vztahu ke stabilizaci rozpočtových výdajů v krátkodobém i střednědobém horizontu a současně za zhoršující se predikce společenského a mezinárodně-politického vývoje.“ To se podle slov generála Příkladky projevilo také při přípravě náplně kurzu.

Centrum bezpečnostních a vojenskostrategických studií v tomto akademickém roce průběh kurzu nově koncipovalo tak, aby více odrážel potřeby armády a jednotlivých účastníků. „Studenti mají v průběhu studia možnost vznášet připomínky k jednotlivým mentorům, připomínky ke struktuře a my pak k tomu přihlížíme, takže 10 – 20 procent náplně kurzu upravujeme,“ zhodnotil jednu ze stránek nové koncepce ředitel centra brigádní generál v záloze František Mičánek.

Major Gustav Lakoš, náčelník oddělení plánování a řízení prvku ISR centra ISR 53. pluku průzkumu a elektronického boje Velitelství pozemních sil dosáhl studijního průměru 1,25 a umístil se na prvním místě v pořadí absolventů kurzu. Za výborné

výsledky a vzorné plnění úkolů v průběhu celého studia udělil rektor-velitel Bohuslav Příklad majoru Lakošovi na návrh ředitele Centra bezpečnostních a vojenskostrategických studií „Plaketu Univerzity obrany“.

Nezbytnost připravovat kvalitní a všestranně vzdělané vojáky zdůraznil v závěrečném vystoupení také ředitel Sekce rozvoje a plánování schopností ministerstva obrany brigádní generál Pavel Adam: „Pouze na vysoké úrovni odborně, jazykově, fyzicky i morálně připravení profesionálové mohou vytvořit ozbrojené síly, které budou důstojným partnerem našim spojencům.“

Text a foto: Viktor Sliva

Stáž kurzů Generálního štábu na velitelství NATO a SHAPE

Je již dlouholetou tradicí, že Univerzita obrany organizuje v rámci kariérového vzdělávání příslušníků rezortu obrany kurzy Generálního štábu.

V letošním akademickém roce se jedná o dva kurzy, a to ve formátu prezenčního studia a dále ve formě studia kombinovaného. Nedílnou součástí programu obou těchto kurzů je i zahraniční stáž, která se odehrává na národních i mezinárodních zastoupeních Severoatlantické aliance.

Ve dnech 13. – 16. ledna organizovalo Centrum bezpečnostních a vojenskostrategických studií, které je pověřeno u Univerzity obrany vedením uvedených kurzů, návštěvu na velitelství NATO v Bruselu a na Vrchním velitelství spojeneckých sil v Evropě (SHAPE) v belgickém Monsu.

Účastníci kurzů měli během svého pobytu možnost konfrontovat své teoretické znalosti v oblasti bezpečnostní a obranné politiky s realitou řešení praktických problémů na vojenskostrategické úrovni v NATO a SHAPE. Přednášky, které prezentovaly organizační strukturu, působnost a úkoly národních i mezinárodních

složek umožnily účastníkům kurzů rozšířit své zkušenosti a získat dostatek podnětů nejenom pro další studium, ale i pro následnou práci na svých řídicích funkcích.

Stěžejním tématem diskuzí mezi účastníky kurzů a zástupci jednotlivých velitelství pak byla realizace závěrů posledního summitu NATO ve Walesu v kon-

textu nutnosti zvýšit schopnosti Aliance rychle a pružně reagovat na nastalé bezpečnostní krize a tím zachovat kredibilitu této organizace jako garanta bezpečnosti a stability v Euroatlantické oblasti.

Text: Ing. Vojtěch Němeček, Ph.D.
Foto: SHAPE

Poprvé na sněhu

Lesní porost i planiny ve výcvikovém prostoru Březina jsou pokryty vrstvou pomalu odtávajícího sněhu. Od druhého únorového týdne se sněhem, který je na mnoha místech navátý do hlubokých závějí, brodí skupiny studentů prvního ročníku. Příslušníci jednoho z družstev se žlutými a červenými praporky v rukách procvičují signalizaci.

„Nekoukejte se po ostatních!“ dává pokyn instruktor, který se snaží zamezit vzájemnému „opisování“. Všem přihlíží docent Zdeněk Flasar a po chvíli uplatňuje své bohaté pedagogické zkušenosti. „Rozdělte se na poloviny a stoupněte si zády k sobě,“ velí a poté dává pokyny k jednotlivým signálům. Trojice, která byla při jejich provádění méně úspěšná, se za krátkou chvíli zahřívá při patnácti klicích.

„Se zavedením nových studijních programů se výrazně mění také praktický vojenský výcvik studentů,“ popisuje docent Flasar z Katedry taktiky Fakulty vojenského leadershipu zásadní změnu, kterou přinesl právě probíhající akademický rok. „V dosavadním bakalářském studijním programu měli studenti po základním výcviku dva další praktické bloky před druhým a třetím ročníkem, takzvané Důstojnické kurzy. Jenže mezi každým z nich byla pauza skoro jeden rok. A to je příliš dlouho,“ popisuje docent Flasar dosavadní praxi.

Nové pětileté magisterské programy, jejichž prvními studenty jsou letošní prváci, tento způsob praktického vojenského výcviku zcela mění, a to ve dvou hlavních ohledech. Jednak se časový rozsah výrazně zvyšuje a hlavně – nové čtyři týdny výcviku jsou vloženy mezi zimní a letní semestr, tedy do období se zcela jinými klimatickými podmínkami, než tomu bylo doposud běžné. „Přežití v zimních podmínkách se řídí úplně jinými zásadami. Vyžaduje určitou přípravu materiální, ale i znalostní, protože je potřeba zabránit omrzlinám, zajistit, aby byla udržena bojeschopnost a to vše nejde naučit jinak než v terénu v reálných podmínkách,“ popisuje specifika nového polního vý-

cviku vrchní praporčík Univerzity obrany štábní praporčík Libor Pliešovský.

„Kryju!“ ozývají se v nepravidelných intervalech hlášení z obou stran jedné z polních cest, jimiž je výcvikový prostor protkán. Po stranách cesty postupují směrem k vytyčenému cíli příslušníci cvičícího družstva. „Když se chvíli nic neděje, zakřič ještě jednou,“ reaguje instruktor na malou prodlevu mezi přesuny jednotlivých studentů a pak doplňuje důvod svého pokynu: „Při střelbě tě kolega nemusí vůbec slyšet!“ Vojáci, překonávající za pomoci přirozených úkrytů kamenný mostek klenoucí se přes zamrzlý potok, patří k jedné z pěti čet studentů Fakulty vojenských technologií, které

během prvních čtrnácti dnů zimní praktické přípravy zasvěcují do vojenského umění učitelé ze sesterské Fakulty vojenského leadershipu. Vyučující z tamní Katedry taktiky jsou doplněni odborníkem na ženijní problematiku a na ochranu proti zbraním hromadného ničení. Obdobně se o příslušníky FVL „starají“ učitelé z FVT. Po dvoutýdenním bloku si fakulty své studenty vymění.

„Každý z těchto čtrnáctidenních bloků je zakončen komplexním polním výcvikem, kde se procvičené dovednosti prověří,“ upřesňuje strukturu zimní přípravy v poli docent Flasar. Komplexní polní výcvik má několik bloků – první z nich začíná budíčkem, na který navazuje činnost po vyhlášení poplachu, ustrojení, výdej zbraní a kontrola materiálu. Druhý blok zahrnuje pěší přesun, zaujetí prostoru jednotlivých čet a bojové stmelení. Od sedmnácté hodiny prvního dne až do čtvrté hodiny ranní dne druhého pak studenti absolvují přesun na trase dlouhé 22 kilometrů s veškerou výstrojí. „Během tohoto přesunu plní na šesti stanovištích úkoly z různých oblastí – zdravotnické, ženijní nebo provádějí obranu při přepadení,“ doplňuje docent Flasar.

Po krátké přestávce na občerstvení v zátíši opuštěné haly se tři družstva rozmisťují na přilehlé planině a začínají procvičovat změny pochodového útvaru. „Komunikujte spolu!“ snaží se instruktor přimět studenty, aby si důkladněji vyměňovali a předávali pokyny, potřebné pro bezchybné provádění požadovaných změn. O kousek dál se z lesa vynořuje další družstvo, přicházející k maketě poškozené stavby. „Je chladno, ale cvičíme drily, takže se zahřejeme. Navíc neprší, nesněží, takže jsou ideální podmínky pro výcvik,“ hodnotí momentální situaci instruktor rotný Vladimír Kuchař. V družstvu, které právě vede, je i svobodník Dominik Bořuta. „Na obtížnost zimního výcviku jsem byl připraven, trochu to ztěžuje tající sníh, ale doufám, že dobře proběhne i zbývající část a že to nikdo neodnese ani zraněním, ani nachlazením,“ hodnotí dosavadní průběh cvičení student prvního ročníku.

Změna v osnovách nových magisterských programů má ještě jednu podstatnou stránku. Dosud studenty přejímali k praktickému výcviku instruktoři z vyškovského velitelství a zápočty za výcvik byly udělovány na základě jejich hodnocení. Nyní je výcvik přímo součástí akreditované výuky a garanci za jeho průběh přebírají jednotlivé fakulty. „Jsem přesvědčen, že díky nové formě praktické přípravy studentů se výrazně zmenší odluka mezi teorií a praxí, po níž volají představitelé armády,“ uvádí docent Flasar hlavní cíl a smysl nového pojetí praktického výcviku.

Text a foto: Viktor Sliva

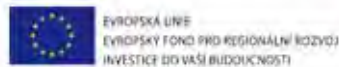

Informace o průběhu stavebních prací projektu UO-MTI

V rámci realizační fáze projektu „Laboratorní a učební blok UO pro výuku studijního oboru Materiálové a technologické inženýrství“, který je spolufinancován prostřednictvím Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace MŠMT a jehož cílem je revitalizace budovy č. 8 v kasárnách Šumavská, proběhly ve dnech 16. 12. 2014 a 13. 1. 2015 kontrolní dny stavby č. 5 a 6.

Za účasti zástupců stavební firmy VW WACHAL a. s. (realizátor stavby), projektové kanceláře OPTIMA, spol. s r.o., která zabezpečuje autorský dozor a koordinaci BOZP, Agentury hospodaření s nemovitým majetkem jako vykonavatelem stavebního dozoru, zástupců Katedry strojírenství FVT UO a projektového týmu pod vedením zástupce rektora – kvestora

plk. gšt. Ing. Milana Laubera, byly především řešeny otázky související s problematikou spojenou s postupem stavebních prací, vybavením laboratoří a studoven. Na závěr jednání byla v obou případech provedena podrobná prohlídka místa staveniště.

V rámci praktické realizace stavební části projektu proběhly práce na střeše a krovech, ve 4. nadzemním podlaží byly vyrovnány podlahy a jejich betonáž v celé ploše. V celém objektu v předmětných místnostech 1. až 3. nadzemního podlaží proběhlo vybourání příček, osazení nos-

ných průvlaků. V současnosti jsou prováděny malby a vybourávány otvory pro výtah. Skončily i práce na západní a východní fasádě. Ve 4. nadzemním podlaží jsou připravovány nosné konstrukce pro sádkartonové příčky a probíhá jejich částečné zaklápění. Jsou dokončeny instalace silnoproudých sítí a klimatizace. Zhotovitel provádí sanační omítky.

Členové projektového realizačního týmu a další účastníci kontrolních dnů na závěr jednání konstatovali, že časový harmonogram stavebních prací je ve všech hlavních směrech plněn a že existuje předpoklad řádného ukončení stavebních prací v plánovaném termínu.

Projekt je financován z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF) v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, Výzva 2.4, prioritní osa 4, a ze státního rozpočtu z kapitoly Ministerstva obrany ČR.

Text a foto: Bc. Jiří Haluza

Co nového přineslo lednové kolegium rektora

V pondělí 19. ledna 2015 proběhlo první zasedání kolegia rektora v letošním kalendářním roce. Na programu jednání tohoto poradního sboru byly mj. následující otázky: projednání závěrů ze „Zpráv o vnitřním hodnocení kvality na UO“, projednání a schválení „Směrnice rektora o kontrole a řízení rizik na UO“ a pokyny k práci s „Vyhodnocením splnění cílů UO za rok 2014“ v podmínkách součástí a pracovišť UO.

V rámci úvodního bodu jednání předložil zastupující prorektor pro vnitřní řízení Ing. Ivan Coufal manažerské shrnutí „Zpráv o vnitřním hodnocení kvality na UO“. V rámci svého dokladu Ing. Coufal analyzoval celková zjištění sledovaných oblastí a porovnal úroveň hodnocení těchto oblastí v letech 2012 a 2014. Jedním z hlavních zjištění je skutečnost, že UO dosahuje setrvalě lepšího hodnocení v oblastech sledovaných předpokladů, než v oblastech vlastních výsledků činností. Rektor-velitel UO brigádní generál Bohuslav Příkryl v souvislosti s dokladem Ing. Cou-

fala uvedl, že implementace Individuálního projektu národního (IPN) KVALITA, jehož nositelem je MŠMT, představuje jednu z podmínek potvrzení a upevnování kredibility Univerzity obrany v rámci systému vysokého školství ČR. Brigádní generál Příkryl dále poukázal na souvztáhnost IPN KVALITA s dalšími IPN - EFIN a KREDO – podle kterých jsou rovněž hodnoceny sledované procesy a činnosti na naší vojenské vysoké škole.

Zastupující prorektor pro vnitřní řízení předložil v dalším bodu jednání návrh výsledek podoby „Směrnice rektora o kontrole a řízení rizik na UO“. Smyslem navrhované úpravy systému kontrol a řízení rizik na UO je stanovení jednotných zásad a postupů při provádění kontrol, při rozpracování závěrů vnějších kontrol, inspekcí a auditů, jakož i postižení problematiky identifikace a eliminace rizik, která se stává jednou z důležitých oblastí manažerské činnosti na všech úrovních řízení naší školy. Jedním z podkladů při tvorbě předložené vnitřní normy byly i SWOT analýzy vycházející ze zjištění minulých auditů, inspekcí a kontrol provedených na Univerzitě obrany. Nová „Směrnice rektora“ vstoupila v účinnost dnem 1. února 2015.

V dalším bodu jednání kolegia rektora předložil zástupce rektora plk. gšt. Milan Marek návrh obsahového a časového rámce způsobu rozpracování „Vyhodnocení splnění cílů UO za daný kalendářní

rok“ prováděné na úrovni rektora-velitele do podmínek jednotlivých fakult, ÚOP-ZHN a univerzitních center. V rámci jednotlivých součástí bude „Vyhodnocení za rok 2014“ z úrovně rektora-velitele rozpracováno v průběhu měsíce února 2015 tak, aby jednotliví vedoucí součástí byli připraveni předložit na zasedání kolegia rektora v měsíci březnu doklady o přijatých opatřeních, a to s důrazem na ty úkoly, které byly ve vyhodnocení na úrovni školy hodnoceny jako nesplněné, popř. se stagnující úrovní hodnocení.

Na závěr jednání kolegia rektora se členové kolegia rektora seznámili s výsledky studentského šetření akademického prostředí a činností v rámci Fakulty vojenského leadershipu UO, které přednesl děkan fakulty plk. Vladan Holcner. Konkrétní výsledky šetření s negativní konotací budou projednány ve spolupráci s garanty jednotlivých oblastí tak, aby bylo dosaženo podstatného zlepšení při šetření ve vztahu k inkriminovaným oblastem v příštím období. Rektor-velitel současně rozhodl o implementaci studentského hodnocení akademického prostředí i do rámce dalších fakult UO jako jedné ze součástí celouniverzitního systému sociologických šetření, jehož garantem je prorektor pro vnitřní řízení plk. gšt. Miloslav Bauer.

**Tajemník kolegia rektora
dr. Miloš Dyčka, CSc.**

Military Working Dogs

Based on: <http://www.army.gov.au/Who-we-are/Divisions-and-Brigades/Special-Operations-Command/Military-Working-Dogs>

Special Operations Military Working Dogs (SOMWDs) provide specialised detection, tracking, early warning and protection capabilities in support of Special Operations.

The Australian Army's Special Operations Command (SOCOMD) has Special Operations Military Working Dogs (SOMWDs).

Our SOMWDs provide SOCOMD with specialist sensory, detection and protection capabilities to counter numerous threats across a range of environments – both domestically and overseas. This is achieved through highly trained Military Working Dog and handler teams.

Dogs provide a sense of smell and hearing far superior to that of a human, are obedient and responsive when well trained, and can operate effectively for extended periods.

Our SOMWDs are a variety of breeds and ages, and are sourced directly from breeders or animal rescue organisations. Mixed breeds have shown to be just as effective in explosive detection dogs as pure bred dogs. Some roles do require dogs to be fit for purpose and suitable for employment in specific operational environments.

When selecting SOMWDs, experienced dog trainers select certain traits and tendencies that will ensure the dogs are optimised for particular roles, rather than selection based on particular breeds, age or sex.

Selected dogs are then trialled for various roles within SOCOMD, and if successful are posted into SOCOMD units for training and employment

SOMWDs form a very close relationship with their designated handler, and indeed with all members of the units they are posted to, and are regarded as an integral component of their respective units.

SOMWD's perform the following roles:

1. Detection – explosive or narcotics detection.
2. Tracking – primarily of adversary movements in an area of operations.
3. Early warning – of adversary positions.
4. Asset and Personnel Protection – the psychological effects of dogs on adversaries.

EXERCISE 1

Read the text carefully and answer the following questions.

1. What do the acronyms SOMWDs and SOCOMD stand for?
2. What roles do military working dogs perform?
3. What breeds are used as military working dogs and how old are these dogs?
4. Where are they sourced from?

EXERCISE 2

Read the text once more and find the appropriate words for the following definitions:

1. **ADJ** doing what a person, law, or rule says that you must do
2. **N** someone whose job is to train and look after an animal, especially a dog
3. **ADJ** quick to react in the way that is needed, suitable, or right for a particular situation
4. **ADJ** existing in large numbers
5. **V** to make certain that something happens or is done
6. **V** to choose someone or something from a group
7. **N** an enemy or opponent
8. **N** a situation or an activity that could cause harm or danger

EXERCISE 3

Turn these verbs into nouns.

1. provide
2. achieve
3. operate
4. require perform

EXERCISE 4

Read the text once more and find at least 6 words that can be used in the same form as nouns and verbs.

ANSWER KEY

Ex. 2 1. obedient; 2. handler; 3. responsive; 4. numerous; 5. ensure; 6. select; 7. adversary; 8. threat

Ex. 3 1. provision; 2. achievement; 3. operation; 4. requirement; 5. performance

Ex. 4 counter, range, sense, rescue, age, support

O Erasmu v Litvě

Tři měsíce v Litvě utekly velmi rychle a budu na ně rád vzpomínat. Vážím si, že jsem studijní program Erasmus mohl zažít na vlastní kůži, poznat, jaké to je fungovat tři měsíce v jiném prostředí. Stěžejním prvkem příjemného pobytu se stali lidé. Moji dva souputníci – Polák Marek a naše civilní studentka Barbora, stejně jako sympatický učitelův sbor.

Podstatou Erasmu je studium v anglickém jazyce. A vzhledem k tomu, že jsme byli pouze tři zahraniční studenti, většina hodin probíhala téměř individuálně, bez účasti tamních kadetů. Připojí-li se k tomu vysoké nároky některých učitelů, o používání odborné i obecné angličtiny nebyla nouze. V tomto ohledu splnil pobyt má očekávání. Učitelé k výuce přistupovali s profesionálním přístupem a měli opravdovou snahu nás něco naučit.

Vilniuská Vojenská akademie je oproti Univerzitě obrany malá, s přibližně 200 kadety. Byli jsme ubytováni na prostorových zrekonstruovaných pokojích, 7 dní v týdnu fungovala jídelna, kam jsem mohl chodit na oběd. Vařili přijatelně. Občas pro mě v nezvyklých kombinacích. Za posuštění stojí fakt, že téměř na každé jídlo přidávali smetanu.

V prostorách akademie taktéž probíhají kurzy anglického jazyka vyučované z ruštiny, proto jsem se pravidelně

potkával s vojáky neobvyklých národů – Azerbajdžánu, Kosova, či Gruzie. Rozšířil jsem si vojenské obzory a navíc jsem mohl reprezentovat naši armádu nejen před Litevci.

Pod záštitou akademie jsme navštívili vilniuské muzeum KGB, kde jsme měli možnost spatřit Gestapo v ruském podání, a dozvědět se více o pohnuté novodobé historii tohoto malého státu i o jeho boji za svobodu.

Ve volném čase jsme s Barborou navštěvovali dvakrát týdně taneční kurzy pořádané na akademii. Ačkoli jsme nerozuměli ani slovo, neboť litevština není češtině ani ruštině podobná, zvládli jsme veškeré kroky odkoukat a naučit se tak nové sestavy, které se u nás v rámci základních tanečních nezkoušejí.

Pobyt v Litvě mohou všele doporučit všem, co se učí ruštinu, mají rádi přírodu a nevdají jim občasné organizační zmatky ze strany koordinátorky. V Litvě jakožto bývalém státu Sovětského svazu je ruština slyšet na každém rohu. Mohl jsem konečně poprvé v praxi jazyk použít, prakticky v každé možné situaci. Při řešení nedorozumění v autobuse či při hledání a smlouvání o ceně ubytování.

Litva ukrývá mnoho krásných přírodních míst, kam se dá vyrazit na výlet. Osobně se mi nejvíce líbila Kuronská kosa ležící při pobřeží Baltského moře, jakožto kilometr široký poloostrov z písčitými plážemi, dunami a borovicovými lesy mezi tím. O lesy celkově není v placaté Litvě nouze, některé městské části Vilniusu se v něm přímo nacházejí a ze zbylých k němu není daleko.

Text a foto: čet. Adam Brunn

Their Erasmus+ Experience

Our Erasmus+ students from Lithuania, Hungary, Poland and Slovakia, who were staying at the faculty of military leadership within the Erasmus+ students' mobility program in winter term 2014/2015 are finally passing their last exams and one by one going back home these days. In order to obtain a feedback, which can tell us what we are doing or not doing very well, I have asked each of them to answer some questions considering their stay in Brno. My aim was to collect both, good and bad impressions, in order to make Erasmus stay for our further foreign students more comfortable and valuable.

Did you know anything about Brno and University of Defence before you came here?

Roland HU: I've heard basic informations about Brno and the University of Defence from my colleagues who spent their Erasmus here. Before that, I knew nothing else but the fact that this is the second largest city in the Czech Republic and the university serves like a military academy.

Why did you choose to spend your Erasmus in Czech republic?

Roland HU: This was my only option. I have some special subjects that can only be replaced with subjects that are available only here.

Dávid HU: I wanted to go abroad to increase my knowledge in different things, mainly in English. And it worked out quite good.

Pawel PL: I wanted to learn Czech language which is similar to Polish. Also culture is not so distant from Polish and I would not have problems with domestication.

What was your goal during your stay here in Brno?

Pawel PL: My goal was to try my strength to live on my own and be more independent, open-minded. I wanted to make friends from other countries and learn something more about them.

Can you see the difference between your university and university of defence from point of view of education?

Pawel PL: I can say that teachers here were more helpful (especially from Statistics and Operational Research) like explaining some subjects which I couldn't understand few more times, giving examples etc. At my university they would just send me to books which are related to topic. Also during English lessons we could use moodle where for example teacher uploaded some exercises and video about health system, so we could better understand this. In my university teachers didn't do this.

What was your greatest surprise in Brno?

Mateusz PL: For me it was free entry for climbing wall at university of defence and free entry to the gym. I'm climber, I love this sport and it was very important to me. Of course it is not the best place for training when I compare it for example with Hudy, Rajče or boulder bar in Brno, but it was for free. Next - great canteen,

cheap good lunch every day- I like it :)

Did you meet any students outside of your Erasmus group?

Szilard HU: I met with a lot of great students from the UNOB. They were really friendly with me when I asked them about something. I met with them every day in the school and in the gym. Unfortunately, I had to realize that the students from the 1st and 2nd grade were not able to communicate in English as good as the students from higher grades.

I have to mention two students: Branka Petković and Jiří Šulák, I had daily contact with them; they organised many freetime activities for us.

We also met with Erasmus students from other universities.

Marek PL: Yes, I met few people from University of Defence, Brno University of Technology, Masaryk University, and Mendel University. Brno is a very student-friendly city, so it is easy to meet fellow students from various Universities.

Pawel PL: I met lot of students from VUT because I attended their presentations of nations programme. Also I joined English meetings for foreigners announced on facebook, where many students were too (from Masaryk or other universities).

Did you get any interesting experience during your stay?

Marek PL: Yes, of course. I met a lot of interesting people and I think this is the most value experience of my Erasmus time. Also, due to Brno geographical location I could visit few European capitals, like Prague, Bratislava, Budapest, or Vienna.

Dávid from Hungary was a commander of the entire squad. So I wanted to ask him, did he solve any problem in his position of commander?

Dávid HU: There was no problem to be solved. Only a few tasks were given that I helped my superiors with, like coordination of some event in the University.

Did your Erasmus stay in Czech republic change your life in some way?

Dávid HU: Yes, it really changed my life. For example, my English improved, which I can make good use of, and I have met with really great people, which I never forget, it was a lifetime experience.

What is the biggest cultural difference between your home country and Czech republic?

Dorottya HU: As Hungary and the Czech Republic are not so far from each other, I did not really notice big cultural differences. Perhaps the one that bothered me much (but I do not think it is a cultural difference), that in the Czech Republic you can smoke inside the buildings which is forbidden in Hungary to protect the rights of non-smokers. Another difference is with dogs. In the Czech republic a lot of people have a dog and they are allowed to bring it to a lot of places. I think it is a good thing and I hope that Hungary will be some day open as well considering this question.

Marta PL: Our countries are very similar and I think there aren't many differences between them. But to be honest, I think people in Czech Republic are happier than in my country and they have more positive attitude to life, which is, of course, a big advantage. What is more, more people in Czech republic do some sports and promote healthy lifestyle. The biggest difference is that the most of people in Czech are atheists - I think it's

a little bit weird that you have Christmas, Easter etc. while you don't believe in God.

What we can improve at our Faculty of Military Leadership in order to increase satisfaction of our further Erasmus students? (What is our weakness according to you?)

Emilian PL: You can try to organize more excursions for students. I don't see any significant problems.

Fedor SK: In my opinion, I would appreciate to do something on lessons not just sitting in classroom. For example, if we have subject about military vehicles or equipment, we would like to see it in real, not just on pictures. But in general, I am glad that I spent one term in Brno.

Dorottya HU: I was very upset when I came back from the Christmas holiday. We did not have Internet in our room at all. It was very uncomfortable, because I had to sit in the corridor if I wanted to catch some Internet. I do not only have it for my own entertainment but I had to check my e-mail and do my homework, write case studies etc.

Marek PL: In my opinion the biggest weakness was the Internet at our dormitory.

Marta PL: I think you should organize more trips for students (for example to Prague). What is more, many teachers don't speak English fluently. It wasn't a problem for me, because Czech language is very similar to Polish, so I could communicate with them in Czech. But for the people from other countries, like Hungary or Lithuania, sometimes it was a big, big problem.

Can you describe your typical weekend in Brno? How did you spend it?

Deividas LT: I really enjoyed my visit to your country. Brno is very nice place for students. During my free time I was travelling a lot within the Brno city and all around. Everything was awesome, but the biggest impression for me was the Moravian Karst – that place is cool. Also on my weekends I was jogging, doing exercises ect. When Christmas time came, I saw your traditions, something new for me – Santa, angel and devil – it is original way of celebrating. I liked Christmas market – it is kind of magic, everyone happy, sharing gifts, also live music every evening and movies with the punch in the Svobodák...

Did you travel within the country while you were in Brno? Where?

Roland HU: Yes, I travelled within the

Czech Republic during my stay in Brno. Plenty of times, I went on guided tours around Brno and in its surroundings. I really enjoyed going to the capital, Prague which I consider a very beautiful and vibrant city. During my stay, I also visited the nearby city of Olomouc which had a really remarkable Christmas market that amazed me.

Jonas LT: Yes, me and my colleagues from Lithuania, we were in Sumperk and out of it taking trip on the hills to nature reserves Jesenic and Šerák-Keprník. Also with other students we were in Olomouc. Myself in Prague and also in Moravia aqualand! :-)

Dorottya HU: I was two times in Prague. I think it would be better if you organized a trip there because it is the main tourist attraction in the Czech Republic. And I was in Olomouc with one of our mentors, Petra, which I really appreciated that she organized that trip.

Is there anything you did for the first time during your stay here in Brno?

Marta PL: During my stay in Brno I tried a lot of Czech food which I've never eaten before. I also visited Christmas market which is not popular in my country.

Which aspects of the Erasmus exchange programme did you particularly appreciate?

Patrik SK: I particularly appreciate that I could improve my angličtina, meet new people from other countries and communicate with them. Also the increase of adaptability in new environment, which is really necessary in times we live in.

How did your Erasmus experiences shape your future goals and ambitions?

Marius, LT: This exchange programme helped me to decide about my future studies. If I will have a possibility to go on Erasmus again next year, I will do that definitely. Also I will try to participate in some activities with students who are coming to my country.

I am sincerely thankful to all the students for founding some time to provide us with their valuable experiences. I really hope their stay at the faculty of military leadership had more positive than negative sides and that their answers will help us as the faculty, to make everything better and good-working for our future Erasmus+ students.

Text a foto: Branka Petković

Výchova a vzdělávání opět pospolu

Padesát studentů oboru Vojenský management druhého a třetího ročníku prezenčního bakalářského studia navštívilo ve dnech 11. a 16. prosince 2014 významná místa národní i vojenské historie - Armádní muzeum Žižkov a Národní památník na Vítkově. Studenti spolupracovali na přípravě cesty i na jejím programu a propagaci.

Služební cesta do Prahy s pracovním názvem Historikon, připravená učiteli skupiny vojenského leadershipu Katedry leadershipu FVL Univerzity obrany pro budoucí velitele z podnětu a za aktivní spolupráce štábního praporčíka Libora Pliešovského, nebyla jen prohlídkou památných míst, výstav a vyslechnutím výkladů profesionálních průvodců, ale také závěrečným seminářem z předmětů Manažerská komunikace v případě 2. ročníku a Vojenský leadership v případě 3. ročníku. Studenti si v terénu ověřovali svoje komunikační dovednosti v mluveném projevu před velkou skupinou, dovednost v písemném pracovním stylu, disciplinovanost, míru osobní iniciativy i pečlivost při plnění úkolů. Každý z účastníků cesty si mohl svobodně zvolit způsob svého zapojení – výklad k zadanému tématu z vojenské historie nebo zpracování informace o uskutečněné

akci pro zadané médium. Každý ze studentů měl povinnost vypracovat krátkou hodnotící zprávu o uskutečněné cestě a výkonech spolužáků. Výsledky práce studentů byly zhodnoceny v udělených zápočtech z předmětů. Pro ty studenty, kteří se nemohli z vážných důvodů cesty zúčastnit, bylo vytvořeno samostatné

zadání adekvátní obtížností i rozsahem práce.

Třebaže zejména pro studenty 3. ročníku nebyla volba termínu cesty v zápočtovém týdnu zrovna příhodná, vyplynulo ze zaslanych písemných hodnocení studentů obou ročníků pozitivní hodnocení cesty jako celku. Studenti v první řadě oceňovali uskutečnění takové formy výuky a dále možnost navštívit významná místa, jim dosud neznámá. Mnozí ze studentů citlivě vnímali i výchovný rozměr celé akce. „Tento výlet byl jistě pro všechny velkým přínosem k budování naší vojenské morálky z hlediska hrstosti k naší vlastní historii, o kterou se při našich budoucích zahraničních cestách či misích můžeme plnohodnotně opřít a povyprávět o ní nebo popřípadě poučit i naše zahraniční kolegy,“ napsal desátník Slavomír Günther. „Tato pracovní cesta se mi velice líbila. Myslím si, že sám bych se asi nikdy k návštěvě VHÚ a Národního památníku na Vítkově neodhodlal. Podle mě by se tato zaměstnání měla organizovat častěji a vidím je jako přínos pro každého vojáka,“ uvedl ve svém hodnocení četař Jan Makrlík. Vystoupení všech studentů k jednotlivým tématům souvisejícím s místy, kudy skupiny projížděly, i s navštívenými expozicemi byla osobitá, každé bylo něčím originální. Přesto většina účastníků cesty (studenti i pedagogové) označila za nejzdařilejší jak po stránce obsahu, tak i přednesu vystoupení desátníka Martina Slavíka 12-3PZ a četaře Jaroslava Kubra 13-3PZ.

Ze studentských hodnocení vzešly podněty, které mohou být inspirující i pro pracovníky Armádního muzea i ostatní pedagogy UO. Někteří studenti vyššího ročníku vyjádřili nejen politování, ale i jistou míru zklamání, že nebyly v muzeu k dispozici expozice z novodobé, současné činnosti české armády, neboť jsou přesvědčeni, že mají být čeští vojáci na co pyšní.

Jiní se vyjadřovali v tom smyslu, že by takto zaměřenou akci očekávali v předmětech přímo zaměřených na vojenskou historii nebo s ní souvisejících, ať povinných či nepovinných.

Můžeme tedy říci, že krůček po krůčku se začíná naplňovat vize štábního praporčíka Pliešovského, shodná s výchovným

úsilím velitelско-pedagogického sboru: „Chtěl bych, aby naši budoucí velitelé byli dobří vlastenci a vojáci. Můj nejsilnější zážitek z celé cesty je návštěva hrobu neznámého vojína v prostorách Národního památníku a vystoupení našich studentů, kteří zde vzdali poctu,“ uvedl v hodnocení cesty její hlavní iniciátor a pokračoval: „Zkusme s tím něco udělat, hledejme cesty a nástroje efektivního vzdělávání a výchovy. Jeden můj velitel, dnes již bývalý, říká: ‚Kde je vůle, je i cesta!‘“

**Text: PhDr. Ivana Nekvapilová Ph.D.,
št. prap. Bc. Libor Pliešovský**

**Foto: des. Vojtěch Háva,
čet. Tomáš Pařík**

Po brzkém ranním odjezdu z Brna měl během cesty každý student připravenou přednášku na vybrané téma z vojenské minulosti, např. vojenská historie města Jihlava, bitva na Vítkově nebo vojenské události za Pražského povstání. Po příjezdu do Prahy jsme jako první navštívili Armádní muzeum pod Vítkovským kopcem. Už před budovou nás zaujal tank T-34 a obrněné HMMWV. Samotná expozice byla rozčleněna do pěti základních celků. První se věnuje období 1. světové války, druhá část přibližuje historii meziválečné Československé republiky a jejich ozbrojených sil. Třetí výstavní prostor zachycuje období 2. světové války. Čtvrtá část expozice je věnována perzekuci příslušníků čs. armády po únorovém státním převratu. Pátou částí byla dočasná zážitkově zaměřená výstava k 1. světové válce. Během celé prohlídky nás doprovázeli pracovníci Vojenského historického ústavu, svými znalostmi udivovali posluchače a každou expozici podrobně popsali.

Studenti měli možnost prohlédnout si řadu zachovalých exponátů, a to od zbraní až po dobové uniformy v krásně připravených expozicích. Studenty z učební skupiny 12-3D, tj. budoucí velitelé dělostřeleckých jednotek, velmi zaujal československý pevnostní kanón vz. 36, kterým byly vyzbrojeny pohraniční pevnosti v předmnichovském období. „Velice mě zaujala expozice dobových zbraní a výstroje. Líbilo se mi, že si člověk dokázal představit, jak tenkrát probíhal život vojáka a jak to mohlo vypadat v boji,“ zhodnotil návštěvu desátník Karel Hanzal ze studijní skupiny 12-3M. Další studenty zaujaly důstojnické chladné zbraně, palné ruční zbraně, vojenská vyznamenání nebo interaktivní rekonstrukce zákopu první světové války.

Po krátké přestávce jsme si se zájmem prohlédli největší bronzovou jezdeckou sochu na světě – sochu Jana Žižky na Vítkově s informačními přednáškami některých studentů. Dále jsme pokračovali do budovy Národního památníku na Vítkově, který je funkcionalistickou stavbou z let 1929–1933. Původním hlavním účelem památníku mělo být uctění vzpomínky československých legionářů a československého odboje v období 1. světové války. Ve čtyřicátých letech byl rozšířen a bylo zde vytvořeno mauzoleum Klementa Gottwalda. Během prohlídky jsme měli možnost uctít hrob neznámého vojína, ve kterém jsou uloženy ostatky československého legionáře z bitvy u Zborova. Prohlídku jsme zakončili v podzemní ordinaci, kde bylo v minulosti restaurováno mrtvé tělo Klementa Gottwalda.

Text: des. Vojtěch Háva

Univerzita obrany opět připravila ojedinělý závod propojující sportovní disciplíny s vojensko-praktickou činností

WINTER SURVIVAL 2015

„Ještě schránku s náboji! Už střílejte!“ rozléhá se s ohlušujícím výstřelem skalami nad údolím nedaleko Vrbna pod Pradědem, když jedno z družstev zrovna plní nejtěžší disciplínu letošního armádního závodu Winter Survival. Při ní jde o prověrku dovedností z vojenského lezení a rozhodování ve stresu.

„V tomto úkolu je shrnuto vše. Náročný výstup na třicetimetřovou skálu s rozebraným kulometem na zádech, ve stavu vyčerpání je potřeba zbraň rychle složit a vystřelit, a když už si vojáci myslí, že mají vše splněno, dostanou další stresující úkol. Stres ve stavu vyčerpání ukazuje, zda družstvo je opravdu tým, nezmatkuje a má skutečného lídra,“ vysvětluje rozhodčí podplukovník David Ullrich z Centra tělesné výchovy a sportu UO.

Složit kulomet nestačí, jeden člen týmu „oslepl“

Ke skále pod Mlýnským vrchem doráží tým Vojenské policie. Ze zad sundávají dvacetikilové batohy s veškerým vybavením na několikadenní přežití v mrazivých horách. Natáhnou úvazky a další horolezecké vybavení, od pořadatelů dostávají kulomet, trojnožku a krabici s náboji. Vše musí vynést nahoru. V cestě jim ale stojí kluzká zasněžená stěna.

Vojáci se dopují povzbuzováním jako na sportovním zápase. „Rosi, dávej, dávej,“ volá kolega na rotmistra Karla Rozsypala. Postupují po dvou zajištěných cestách a nahoře jsou zhruba za pět minut. Bez vydechnutí po namáhavém výstupu dávají dohromady kulomet. Nejdřív trojnožku, na ni připevní zbraň a připojí pás s náboji.

Když se klepou ruce vyčerpáním, nic jednoduchého. Zbraň je schopna střelby, ukazuje velitel hlídky nadporučík Michal Škobrtal. Ohlušující výstřel slepým nábojem to potvrzuje. Pohodové slánění a krátký oddech? Ani náhodou! Rozhodčí vojákům oznamuje, že jeden z nich

dočasně oslepl následkem zásahu povýstřelovými zplodinami a je potřeba ho dostat dolů.

„Slepým“ se stává Karel Rozsypal a dostává lyžařské brýle s neprůhledným sklem. Jistota z lezení nahoru je pryč. Jeden člen družstva už je dole, když se ze svahu spouští oslepený Rosi spolu s Michalem Škobrtalem. Ten radí, kam má Rozsypal stoupnout, kde je sníh, led, kde je díra.

Všechno jde dobře. Do vypršení patnáctiminutového limitu je ještě dost času. Slepému vojákovi však podklouzne noha a ošklivě si natluče. Aspoň to tak z odstupu vypadá. „Nic se neděje, jdeme dál,“ sykne voják. Za chvíli jsou dole všichni tři. Vojenští policisté vše zvládli v druhém nejlepší čas. Zadání na tomto stanovišti se však podařilo splnit jen osmi družstvům z patnácti.

Prošli těžkým testem odolnosti

Na start 21. ročníku Mezinárodního mistrovství AČR v zimním přírodním víceboji Winter Survival 2015, který probíhal poslední lednový týden v pohorí Hrubého Jeseníku a který opět organizovala Univerzita obrany, se postavilo sedmnáct vojenských družstev ze čtyř evropských zemí. Nejpočetnější zastoupení měla AČR a v rámci ní pozemní síly, které vyslaly 8 týmů. UO měla v soutěži 2 družstva. Ze zahraničí přijeli vojáci z Německa, Polska a Slovenska. Šlo o příslušníky německého praporu horských myslivců z Bad Reichenhally a studenty vojen-

ských akademií z Vroclavi a Liptovského Mikuláše. Na poslední chvíli svoji účast na mistrovství odvolaly dva týmy z rakouské 6. horské brigády v Absamu.

„Účastníci závodu Winter Survival prošli těžkým testem odolnosti. Soutěž u vojáků prověřovala úroveň jejich dovedností z oblasti speciální tělesné přípravy, vojenského výcviku a také schopnost rychlého a správného rozhodování při plnění úkolů,“ zhodnotil ředitel závodu plukovník gšt. Milan Marek. Většina závodníků si zejména během tří denní vytrvalostní etapy sáhla až na samé dno svých fyzických možností a psychické výdrže. Extrémní závod vzdaly dva české týmy kvůli zranění.

Winter Survival 2015 zahrnoval mnohakilometrové přesuny členitým terénem podle mapy s veškerou výbavou k plnění úkolů a přežití, vojenské lezení na skalách, překonávání vodních toků a umělých překážek, absolvování dráhy s prvky vojenských dovedností a měřených sjezdů v terénu, záchranu a přepravu zraněného člena týmu, střelbu z armádních zbraní, dvě mrazivé noci strávené v lese apod. Nedostatek sněhu místy omezoval vojákům pohyb na skialpinistických lyžích. Někdy je museli nosit připevněné na batozích, které i tak měly s výstrojí a zásobami až 25 kilogramů. Těm zkušeným účastníkům se pak dařilo zátěž snížit na 15 až 18 kilogramů.

Termonáplast na dobrou noc

Další zkouškou lezeckých dovedností a fyzické zdatnosti vojáků byla disciplína s názvem „bedna“. Při ní vojáci nejprve zdolávali čtyři klády zavěšené nad sebou mezi vysokými stromy. Nad horní kládou byla pověšena bedna, kterou závodníci museli plnit vytaženými špalky do okamžiku, kdy se zatížená bedna převážila a dotkla cílové mety. Přitom na to měli jen dvanáct minut.

Disciplíny jsou rok od roku důmyslnější, propracovanější a kladou velké nároky jak na fyzickou sílu vojáků, tak jejich schopnosti logiky. Závod během let získal ohromné renomé. Zásahu na tom mají především učitelé z Centra tělesné výchovy a sportu UO, kteří neustále vymýšlejí nové disciplíny a zapracovávají do programu nové poznatky z vojenského výcviku a ze speciální tělesné přípravy. Novinkou letos v závodech bylo používání vedle klasických topografických map také ortofotomap. Vojáci při přesunu dostali ortofotomapsu části horského terénu, tedy mapu vytvořenou z leteckých snímků. Některé to rozhodlo natolik, že si něco málo nadešli.

Vojáci mají také své triky, jak přečkat mrazivou noc pod širým nebem. Například si neberou těžký zimní spacák, ten by museli nést celou dobu závodu. „Ty zimní zaberou v batohu moc místa. Snažíme se výstroj co nejvíce odlehčit. Jak není dvacet pod nulou, dá se to vydržet. Uvnitř máme láhev s horkou vodou a hlavně používáme kvalitní karimatky,“ konstatoval nadporučík Viktor Novotný z družstva 7. mechanizované brigády.

Fenoménem posledních ročníků závodu jsou populární hřejivé termonáplasti, běžně dostupné v lékárnách. Někteří ze závodníků si je lepí na velké svalové partie, které chtějí nechat prohřáté. Jiní mají vlastní ověřené vychytávky. „Mě nejvíce vyhovuje si, je nalepít na chodidla a prsty u nohou. Jak mám teplé nohy, je mi dobře,“ uvedl desátník Ivo Vrba, další člen týmu 7. mb.

Opět vítězí tým z Hranic

Vítězem víceboje Winter Survival 2015 se stalo družstvo 7. mechanizované brigády Hranice ve složení nadporučík Viktor Novotný (74. lehký motorizovaný prapor Bučovice), desátník Ivo Vrba a svobodník Milan Wurst (73. tankový prapor Příkladnice). „V tomto složení jsme jeli závod i vloni. Motivaci jsme měli velkou. Máme obrovskou radost, že se nám

podařilo zvítězit. Obhajoba prvenství je vždy těžká,“ zhodnotil výsledek hlídky desátník Vrba.

Stříbro vybojovali vojáci z Centra zabezpečení munice Týniště nad Orlicí a bronz zasluženě získali příslušníci 14. pluku logistické podpory Pardubice. Družstva Univerzity obrany obsadila – FVZ 8. a FVT 12. příčku.

Nejúspěšnějším týmem poháry a ceny předal náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Petr Pavel, rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál Bohuslav Příkrýl a další představitelé AČR. Slavnostní ceremoniál proběhl na vojenské zotavovně Ovčárna pod Pradědem, která se každoročně stává logistickou základnou celé soutěže.

Zdařilý závod

Lví podíl na uspořádání soutěže Winter Survival 2015 měla Univerzita obrany. Podle ohlasů a hodnocení účastníků se závod vydařil. Víc jak půlroční příprava se tak zúročila. Ke zdárnému průběhu této sportovní akce, která spoluvytváří kredit AČR nejen doma, ale i v zahraničí, významnou měrou přispěli především příslušníci Centra tělesné výchovy a sportu UO, dále pracovníci Kvestury UO, oddělení vnějších vztahů UO, Centra simulacních a trenažerových technologií Brno, Vojenské zotavovny Ovčárna pod Pradědem, spojaři z Agentury KIS, odborníci z Vojenského geografického a hydrometeorologického ústavu Dobruška, vybraní studenti a pracovníci UO.

Tíha mravenčí práce pak ležela na organizačním štábu pod vedením zástupce rektora plukovníka gšt. Ing. Milana Marka, který už dnes přemýšlí nad tím, jak udělat 22. ročník ještě dokonalejším. Vždyť jde o událost dávající našemu armádnímu sportu novou dimenzi a Univerzitě obrany možnost skvěle prezentace.

Text: Pavel Pazdera

Foto: autor (2) a rtm. Bc. Michael Skůra

Exkurze do „srdce“ pasivních systémů

Dne 13. ledna 2015 se studenti a členové pedagogického sboru Univerzity obrany z Katedry radiolokace, Katedry leteckých elektronických systémů a Katedry komunikačních a informačních systémů zúčastnili exkurze ve firmě ERA Pardubice.

Firma ERA je významným výrobcem především multiaretačních systémů jak v civilní, tak vojenské sféře. Mezi ty nejznámější vojenské patří pasivní systémy Tamara, Věra a nejmodernější pátá generace pasivních systémů Věra NG. Účastníkům exkurze byla dopoledne prezentována koncepce firmy. Po krátkém obědě následovala prohlídka výrobních prostor s odborným výkladem zaměstnanců. Vrcholem byla praktická ukázka demon-

strátoru PCL systému (Passive Coherent Location) „Silent Guard“, schopného určit polohu nekooperujících vzdušných cílů. V průběhu celého dne měli účastníci možnost otevřeně debatovat o problematice v dané oblasti a o možnostech případné spolupráce firmy a Univerzity obrany.

Text a foto: npor. Ladislav Gregor

Občanští zaměstnanci si finančně polepšili

Před více než rokem si občanští zaměstnanci mohli v Listech Univerzity obrany přečíst, že na výplatní pásce najdou vyšší částku, než na kterou byli dosud zvyklí.

A od 1. listopadu loňského roku došlo k dalšímu zvýšení platového tarifu, i když tentokrát „pouze“ o 3,5 procenta. Přesto i takovéto finanční zlepšení jistě bylo pro každého příjemné.

Abychom se však mohli těšit z větší výplaty, bylo nezbytné přesvědčit vládní kabinet vážnými argumenty o nezbytnosti

novelizovat nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě. Zásadní podíl na tom má Českomoravská konfederace odborových svazů, která se v rámci tripartitních jednání Rady hospodářské a sociální dohody opakovaně snažila vysvětlit zástupcům vlády, že je žádoucí postupně napravovat propady reálných platů a drastické snížení odměňování zaměstnanců v rozpočtové sféře, k nimž v uplynulých letech docházelo. Naplnění tohoto úsilí odborů pak představovalo přijetí nařízení vlády č. 224/2014 Sb., na základě kterého bylo výše zmíněné zvýšení platových tarifů realizováno. Kromě toho se odborům podařilo v návrhu státního rozpočtu na letošní rok prosadit navýšení objemu prostředků

na platy a ostatní platby za provedenou práci o 1,5 % na 5 %.

V souvislosti se zvýšením platu je také na místě připomenout, že zdejší odborová organizace v závěru uplynulého roku předložila zaměstnavateli návrh na využití zbývajících (ušetřených) prostředků na platy občanských zaměstnanců Univerzity obrany do konce roku 2014, jehož obsahem bylo poskytnutí odměny v určité výši všem občanským zaměstnancům. Je třeba ocenit, že zaměstnavatel uvedený návrh akceptoval, a jak s ním konkrétně naložil, měli občanští zaměstnanci možnost se přesvědčit ve výplatě za měsíc listopad, případně prosinec 2014.

Text: Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Dobrá zábava na odborářském plese

Plesovou sezónu na Univerzitě obrany již řadu let zahajuje odborářský ples, který se díky organizátorskému úsilí Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany uskutečnil dne 23. ledna v nově zrekonstruovaných společenských prostorách Klubu Univerzity obrany.

Jménem pořadatelů srdečně přivítala všechny účastníky plesu Mgr. Iva Taušová, místopředsedkyně základní organizace, jmenovitěho přivítání se pak dostalo pozvaným čestným hostům v čele s rektorem Univerzity obrany, brig. gen. prof. Ing. Bohuslavem Příkladkem, Ph.D. Součástí slavnostního zahájení plesu bylo i předtančení v latinskoamerických rytmech v podání členů tanečního klubu Starlet Brno, které zároveň představovalo symbolické otevření tanečního parketu.

Ten se prakticky ihned zaplnil, jakmile se sálem začaly linout první tóny od hudební skupiny Romantika pod vedením Romana Doležela, která se vhodnou kombinací lidových a moderních rytmů podílela na dobré náladě a příjemné at-

mosféře v průběhu celého plesu. Ke spokojenosti a pobavení všech přítomných jistě přispěly i doprovodný program plesu, v jehož rámci bylo možné zhlédnout další, tentokrát kolektivní taneční ukázky, opět v podání členů tanečního klubu Starlet Brno, a zejména všemi netrpělivě očekávané půlnoční slosování vstupenek.

Páteční večer, jenž se protáhnul až do brzkých ranních hodin následujícího dne, se snad po všech stránkách vydařil, což by bylo možné dovodit z řady vyjádření účastníků plesu, kteří při jeho hodnocení vůbec nešetřili chválou a uznáním. A to si myslím může být tou nejlepší pozvánkou na příští odborářský ples.

Text: Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

X. reprezentační ples Fakulty vojenských technologií

V pátek 6. února se v Klubu Univerzity obrany uskutečnil tradiční, letos již

X. reprezentační ples Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Pozvání děkana Fakulty vojenských technologií plukovníka doc. Libora Dražana přijali spolu s dalšími prorektor pro marketing a vnější vztahy brig. gen. v zál. prof. Rudolf Urban, prorektor pro vnitřní řízení plukovník gšt. Ing. Miloslav Bauer a ředitel firmy EBIS Ing. Jindřich Malach.

Děkan FVT plk. Libor Dražan okolo osmé hodiny večerní oficiálně zahájil ples svým proslovem a popřál přítomným hostům, vystupujícím, akademickým pracovníkům a studentům vše nejlepší do nového roku a příjemné zážitky během sledování vystupujících. Přítomným hostům celý večer hrála a zpívala hudební skupina HIT MAKERS.

Během večera se divákům představili jak tanečníci klubu Akademik UO, kteří přítomným předvedli ukázky latinskoamerických tanců, tak i mažoretky, které předvedli velmi pěkné a působivé vystoupení.

Součástí plesu bylo i podávání večere a následná ochutnávka různých druhů bílých, růžových a červených vín. Vrcholem plesu bylo půlnoční losování tomboly se zajímavými cenami. Mezi nimi byla například kamera do auta s vysokým rozlišením, dárkový poukaz do pivních lázní či dárkové koše. Hlavní cenou tomboly pak byl LCD televizor.

**Text: por. Ing. Jiřina Polcrová
Foto: Ing. Jiří Pařízek**

Skutečná věda jako přirozený vnitřní proces aneb od myšlení k intuici

Tento článek je mým soukromým pohledem na vědu a vědeckou práci tak, jak jej v tomto čase vnímám. Jde o soubor mých osobních pocitů, k nimž mě přivedlo 25 let práce na naší alma mater v roli učitele elektrotechniky a elektroniky.

Jsou laděny spíše úvahově, neplánuji tedy rozpoutat žádnou další polemiku. Dovolte mi, abych vám je nabídl prostřednictvím 15 axiomů či postulátů.

Axiom 1: chvála přirozenosti anebo přílišné zasahování je spíše na škodu.

Příroda i lidské společenství jsou řízené procesy, nazývané běžně přirozeností. Jakékoliv přílišné zasahování je ve výsledku často škodlivé, resp. kontraproduktivní. Tak se také v živém organizmu kateder a ústavů někdo profiluje jako skutečný, intuici vedený vědec, jiný je rozeným vůdcem, lingvistou, zdatným experimentátorem či sepisovatelem článků. Více samostatnosti a vhodného prostředí vytvoří časem přirozeně fungující celek. Mimo jiné to znamená, že vedoucí katedry nebo ústavu nemusejí být nutně špičkovými vědci, spíše dobrými organizátory s přirozenou autoritou.

Axiom 2: skutečná věda je záležitostí ducha, je projekcí lidské intuice navenek.

Podle mých zkušeností je liché domnívat se, že věda je pilnou a poctivou prací a že dříť znamená být ve vědě úspěšný. Pravý opak je pravdou. Skuteční vědci vždy čerpali ze svého nitra. Největší objevy a myšlenky vznikaly často u lidí, jejichž věk jen o málo překročil dvacet. Jejich nezatížená mysl a vnitřní otevření se záhadám a zátrakům světa bylo nezbytnou výbavou k odcitění nových věcí. Tvrdá práce a píle mohou hrát roli při prosazování a realizaci nových myšlenek a podnětů včetně publikování, nikdy k nim však nemohou vést, neboť jsou činností z jiné roviny. Velmi často v historii nacházíme vedle sebe geniální intuitivní vědce na straně jedné, a pilné „děláčky“ vědy na straně druhé. Pro fyzickou realizaci výsledků vědecké práce je vhodné ideálně obojí.

Axiom 3: intuice není myšlením, intuice vždy tvoří nové.

Lidská mysl nedokáže objevit nové. Vždy jen jinak přeskupí již známé a objevené. Mysl hraje důležitou roli v oblastech, jako jsou inovace, technické realizace, neobvyklé kombinování, atd. Intuice naproti tomu vždy přináší nové a velmi často jakoby najednou. V historii vědy vidíme mnoho lidí, kteří byli doslova osvíceni během okamžiku (Isaac Newton, Michael

Faraday, Max Planck, Albert Einstein, aj.). Mnohdy šlo dokonce o objevitele bez vyššího vzdělání (Michael Faraday). Ukazuje se, že přespříliš rozvinutá mysl může stát v cestě nezaujatého intuitivního pohledu. Zdravý rozum však, jak je uvedeno výše, hraje roli při fyzické realizaci.

Axiom 4: skutečná věda nemůže být posuzována, může být jen realizována anebo nikoliv.

Intuice nemůže být nijak posuzována, neboť posuzování a soudy jsou záležitostmi mysli a mysl náleží k jinému, nižšímu rovině. Výsledky skutečné vědecké práce mohou být realizovány anebo nikoliv. Záleží to na soudobém stavu technologií či převládajícího myšlení a kolektivní morálky. Snaha posuzovat vědu je známkou procesu myšlení, logiky a rozumu. Intuice je naproti tomu záležitostí citění, odcitování, tedy srdce. Jsou-li myšlení a intuice ve zdravé rovnováze, mohou společně přinést velmi dobré ovoce.

Axiom 5: podstatou skutečné vědy je vnitřní svoboda, tedy nezávislost na výsledcích.

Je-li kdokoli pod tlakem, může se stát velmi výkonným ve smyslu realizace a inovací. Nikdy však ne ve smyslu pravé vědy. Intuitivní proces tvorby nového předpokládá žitou vnitřní svobodu, nikoliv tlak na výsledky. Cílem pravé vědy nejsou výsledky, ale proces tajemství z objevování. Doslova platí ověřená poučka, že je-li člověk připraven, může (ale nemusí) přijít to nové. Vědec je tedy připraven tím, že přirozeně žasne nad zázraky přírody, ale nemá nad nově z nitra přicházejícím větším kontrolu. Jeho úkolem je jen vytvořit vhodné vnitřní prostředí. Soudobá snaha hodnotit vědu se tak pravé vědy vůbec netýká anebo jen okrajově a nepřímo. Počet publikací, byť na prestižních fórech nebo v časopisech s vysokým IF, tak není přímo hodnocením vědy, ale jen hodnocením úspěšnosti publikovat. Jistěže v takovém množství informací se pár těch skutečně objevných může nalézt.

Axiom 6: skutečná věda vždy slouží celku.

Co je a co není pravou vědou nelze v podstatě téměř napsat nebo vyjádřit. Můžeme jen nepřímo říci, že vše nové vychází z intuice. Domnívám se, že vše skutečně nové a velké vždy slouží celku, neboť intuice čerpá ze zdroje všeobecného lidství, byť dnes ještě dosud málo prozkoumaného. Všeobecným trendem je finanční tlak na rychlé výstupy. Prosperita takových výsledků je pak mnohdy dána hlavním motivem jejich tvorby. Nebezpečnou se může stát naše mysl, která může intuitivní produkty deklasovat v souladu s nízkými cíli jednotlivců nebo skupin. Z historie víme, že i nové myšlenky a postupy, pokládané v době vzniku za málo významné, se časem staly cen-

nými, např. Booleova algebra z oblasti množinových a logických operací nebo základní ideje fuzzy logiky.

Axiom 7: skutečné vědě se nelze naučit, je tvořivým vyjádřením lidského ducha ve fyzickém těle.

Pro skutečnou vědu lze v podstatě jen vytvořit podmínky, přesněji neklást jí odpor. Pak se vždy najdou jedinci, pro které objevovat tajuplnost Vesmíru je smyslem jejich existence, jejich vášní a radostí. Z vlastní praxe však vím, že skuteční vědci mohou na vás své intuitivní nadání zčásti naindukovat, jste-li vnitřně připraveni, doslova vás intuicí „nakazit“. Asi tak jako se oheň ze zápalky přenesla na knot svíčky anebo zmagnetizovaný kus železa přenesla indukci magnetického pole do jiného kusu. Svou intuitivní schopnost či připravenost si s sebou každý neseme v různé míře.

Axiom 8: v prostředí univerzit je skutečnou vědou oblast nových myšlenek a idejí.

Jen málokde je v prostředí univerzit vhodné prostředí pro výrobu prototypů, realizaci zakázek a vynálezů či základní výzkum. Mnohem častěji je univerzita již téměř 8 století lhní nových myšlenek, idejí, názorů, které ve výsledku mohou inspirovat výrobu či realizaci, ale jen jako vedlejší produkt. V tomto prostředí se rodí elita každého národa, základ duchovní svobody a růstu v daném regionu.

Axiom 9: akademické tituly nemají s vědou mnoho společného, měly by spíše odrážet schopnost vychovávat.

Jak je zmíněno výše, skutečnou vědu nelze hodnotit. Hodnotit můžeme pouze realizace nebo dopady realizace výsledků vědecké práce, včetně publikační činnosti. Proto se domnívám, že akademické tituly nemají se skutečnou vědou mnoho společného. Měly by odrážet ocenění univerzity či školy za schopnost vychovávat mladou generaci a předávat jí něco ze sebe samého. Skutečným učitelem se člověk rodí, je to jeho dar. Takových lidí je však stejně jako skutečných vědců poměrně málo, jsou přirozenou autoritou a esencí každé univerzity. Tento axiom by mohl být apelem pro změnu pravidel pro získávání akademických titulů nikoli jejich opisováním a úpravou z jiných škol, ale aplikací na naše specifické vojenské podmínky (tento proces se na UO v různé míře a kvalitě děje).

Axiom 10: vysoký výkon rovná se často malá účinnost.

S trochou humorné nadsázky cítím, že trvalý tlak na vysoký výkon, který sleduji již 25 let a který je nezávislý na typu společenského zřízení, pochází ze skrytého podvědomého pocitu nedostatku a strachu. Přitom víme, že systémy s vysokým výkonem často pracují s velmi malou účinností. Cestou k rozvoji je využití

tvořivých lidí a vytvoření odpovídajícího prostředí, kde vládne radost z práce. Bez ní se člověk ocitá v pasti stresu a strachu z budoucnosti.

Axiom 11: rovnováha mezi akademickou svobodou a vojenskou subordínací.

V prostředí AČR, přesněji UO, je třeba neustále dynamicky hledat rovnováhu mezi potřebnou vojenskou subordínací a akademickou svobodou, jež je nezbytným předpokladem rozvoje univerzity. Zažil jsem to sám během své tříleté práce senátora na FVT. Cestou je vymezení jasných pravidel, často škoře zčásti nvnucených shora, a práci s lidmi, jak je zmíněno výše. Z hlediska vědecké práce je důležité prostředí, kde odpovědnost je v přibližné rovnováze s pravomocí. Jinak vzniká silná nerovnováha, narušující přirozené fungování katedrálních týmů.

Axiom 12: publikační činnost by měla vycházet z dlouhodobých vědeckých projektů, na nichž se podílí podstatná část učitelů katedry nebo ústavu.

Vědecká práce je ve velké většině činností kolektivní. Tento kolektiv by měl vědecky řídit skutečný vědec, který k tomu ve svém nitru cítí předpoklady. Vědecký kolektiv je tedy pyramidou, která produkuje publikace zcela přirozeně jakožto důsledek své práce. Nikoliv naopak! Často vnímám, že věda je redukována na snahu

naplnit co nejvíce publikační cíle s ohledem na body a následné peníze. Je to tedy plánovitě a účelově uvažování, které neodsuzují, které však nemá s vědou nic společného. Tento trend je vynucen převažující náladou ve společnosti, která preferuje vykázaný a kontrolovatelný výkon, tedy produkty kolektivního myšlení.

Axiom 13: vědecká činnost armádou zřízené a placené univerzity by měla produkovat výsledky, aplikovatelné především v rezortu AČR.

„Koho chleba jíš, toho píseň zpívej,“ říká staré (nejen) české přísloví. Ve vědecké práci to znamená starat se zejména o v armádě aplikovatelné výstupy. Rozsahem nevelká univerzita našeho typu, placená přímo ze státního rozpočtu, nemá velkou šanci jako celek obstát v konkurenci okolních vysokých škol a ústavů AV ČR. Cítím proto jako oprávněně orientovat se více na „zelené“ projekty. Naráží to ovšem na současný trend honby za publikacemi, kdy vojenské výstupy jsou mnohdy publikovatelné jen zčásti, pokud vůbec. Tato schizofrenie se dříve nebo později musí projevit, přesněji „provalit“.

Axiom 14: kde je poptávka, je i nabídka. Tento obchodní, ekonomickou a honbou za výkony tlačенý trend je podle mého názoru chybný až zcestný. Je to

hokynaření s vědou, kdy se často snažíme podbízet ve snaze dosáhnout publikací a být alespoň nějak zapojeni. Příčinou je fakt, že je zde snaha udělat vědce z téměř každého učitele. Je to vážnou chybou a pomýleným názorem. Skutečných vědců, jak píšou výše, je vždy jen několik. Ostatní se marně snaží o tom přesvědčit, byť za cenu množství publikací a jiných výstupů. Přirozená hierarchie, založená na rozpoznání dobrých vlastností každého, je cestou, jak zvýšit prestiž vědecké práce.

Axiom 15: ekonomické nástroje by měly podporovat vědeckou činnost.

Jediné institucionální prostředky na vědu jsou přidělovány na základě výstupů z minulého období podle určitého klíče. Katedrální vědecké týmy i jednotlivci však ke své činnosti potřebují také „provozní“ výdaje na nákup spotřebního materiálu v době, kdy vznikne jeho potřeba. Vše se nedá naplánovat na rok dopředu. Tyto drobné provozní prostředky velmi citelně chybějí, byť vím, že příslušné orgány se pod tlakem některých učitelů snaží nalézt částečné řešení. Zákony a vyhláškami daná organizace toku financí v AČR zatím příliš nenahrává v tomto smyslu rozvoji vědy. Tento trend se odráží také v silném tlaku na získávání různých typů grantů.

Vážení čtenáři, má-li podle mého názoru naše univerzita nadále plnit svou roli, bude třeba některé zažitě stereotypy a vzorce přehodnotit a změnit. V oblasti vědecké práce je na UO silná nekonzistence. Existují zde pracoviště se špičkovými výstupy na straně jedné a katedry s velmi malým měřitelným vědeckým efektem. Víím také o týmech, kde publikační aktivita stojí jen na několika málo jedincích. Jde o dlouhodobě neudržitelný trend, který ukazuje na zanedbanou personální práci, tedy přirozenou výchovu nových mladých vědců a učitelů. Přílišné direktivní řízení a vnucování pravidel z vnějšku je velmi škodlivé a perspektivně krátkozraké.

A řešení?

Netroufám si ze své pozice učitele na FVT dávat jakékoliv zázračné recepty. Domnívám se však, že v úvodním axiomu zmíněná přirozenost je tím hlavním klíčem ke změnám. Změnám nikoli ve smyslu zvýšení kvanta publikací, nýbrž v harmonizaci a vyrovnanosti výše uvedených nekonzistencí. Radost z práce, kdy můžeme projevit své nejlepší vlastnosti a talenty, je nenahraditelná.

Domnívám se a cítím stále silněji, že by se naše univerzita měla časem přeměnit v kvalitní a unikátní rezortní vysokou školu, která si nehraje na nic jiného. V konkurenci okolních univerzit a ústavů AV ČR nemáme v dlouhodobé perspektivě šanci hrát ve vědecké sféře vážnější roli (kolegové ze špičkových kateder nechť mi prominou toto zobecnění, ale jedna vlaštovka jaro nedělá). Vědecká práce velmi trpí ekonomickou poptávkou, přesněji navázáním prokazatelných výsledků vědy na nemalé finanční prostředky. A tak mnozí z nás účelově vaří svou vědeckou polévku od konce.

Osobně si velmi vážím vedení naší univerzity i FVT za to, že přes silné vnější a v čase proměnné podmínky a tlaky můžeme my učitelé a autoři publikací nadále v relativním klidu pracovat. Alespoň tak soudím ze své pozice na FVT. Tento klid však vnímám jako klid před bouří. Vyhnout se jí znamená uvědomit si potřebu navrátit se k přirozeným mechanismům výchovy učitelů a vědců.

Autor zamyšlení: prof. Ing. Karel Zaplatílek, Ph.D.

Za Josefem Štěpánkem

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že dne 18. prosince minulého roku zemřel ve věku 88 let plukovník ve výslužbě Josef Štěpánek, čestný předseda Klubu vojenských důchodců při UO v Brně.

Pocházel ze zemědělské rodiny a v dětství rodičům pomáhal v hospodářství. Po ukončení střední školy v době německé okupace pracoval jako úředník v pojišťovně a v roce 1944 byl totálně nasazen do ČKD. Při výkonu vojenské služby absolvoval Vojenskou akademii a poté byl zařazen k protiletadlové bri-

gádě v Brně. Odtud odešel do Vojenské akademie, kde vedl knihovnu.

Aktivně pracoval v místě bydliště, kde zastával funkci předsedy bytového družstva a poskytoval rady vznikajícím bytovým družstvům na sídlišti. Po odchodu do důchodu se podílel na vzniku Klubu vojenských důchodců při Vojenské akademii a poté při Univerzitě obrany. V čele Klubu pracoval 24 let.

Organizoval pětičlenu za záchranu Vojenské nemocnice Brno, kdy bylo získáno 35 tisíc podpisů, které přispěly k tomu, že nemocnice zrušena nebyla. Rovněž se

podílel na zachování Univerzity obrany v Brně.

Za svoji práci obdržel pamětní odznak SVP AČR a byl vyznamenán ministrem obrany Železným křížem a Medailí Albrechta z Valdštejna. Ve své funkci spolupracoval s rektorem Vojenské akademie a následně Univerzity obrany.

Vzpomínáme na něj s úctou a vděčností pro jeho přátelskou a upřímnou odvalu.

Ing. Vladimír Kučera
za radu KVD při UO

Tradiční svatobarborské veselí 2014

I svolala patronka všech ohněstrůjců, Barbora svatá řečená, k sobě příslušníky hrdého cechu kanonýrského, by oslavili její svátek, konající se vždy pravidelně počátkem měsíce prosince roku toho kterého.

Letošní setkání příslušníků cechu kanonýrského a příslušníků cechů kanonýrům poslušným se uskutečnilo ve středu 3. dne měsíce prosince roku tohoto.

Je nepsanou tradicí katedry kanonýrské již z dob dávno minulých, že vždy v rámci oslav svátku patronky všech ohněstrůjců probíhá přijímání holobrádků kanonýrských do slavného a hrdého cechu kanonýrského. Stalo se tak i 3. den měsíce prosince léta páně dvoutisícího čtrnáctého v královském městě Brně. Ještě než stalo se tak, místopředseda klubu České a slovenské obce dělostřelecké plukovník v. v. prof. Ing. Vojtěch Hrubý, CSc. předal za přísného dohledu svatě Barbory, pamětní medaile u příležitosti 10 let UO v Brně plukovníkovi prof. Ing. Martinu Mackovi, CSc., plukovníkovi Ing. Ivanu Mrázovi, Ph.D., plukovníkovi Ing. Bohuslavu Jabůrkovi, majoru Ing. Jiřímu Farbarovi, Ing. Aleně Němečkové, Anně Henzlové a Ing. Robertu Loveckému.

Za hojné účasti hodnostářů a pamětníků z cechu kanonýrského proběhlo představení pokorných učedníků, kteří poté

umění své s dělem potvrdili a před zrakem Barbory svatě řečené přijati do cechu kanonýrského byli. Oslavě účastni byli páni obrstí, hejtmani, rytmistři, zbrojnošové, učedníci, markytánky i řídnoční rady bojovníků cechů kanonýrům poslušných.

Vlastnímu pasování holobrádků kanonýrských ovšem předcházely povinnosti hodnostářů klubu České a slovenské obce dělostřelecké při Univerzitě obrany.

Přečtena byla výroční zpráva o činnosti klubu v roce 2014.

V závěru první části celé akce proběhlo tradiční focení nových příslušníků atraktivní dělostřelecké odbornosti, po kterém následovala již tradiční, skrovná, avšak vydařená merenda.

**Text: npor. Ing. Karel Šilinger, Ph.D.
Foto: pplk. doc. Ing. Teodor Baláž, CSc.**

Pojmy z nového občanského zákoníku V

Dalším pojmem, který nový občanský zákoník znovu zavedl do našeho právního řádu, je pojem pacht.

Přestože vrácení tohoto právního institutu, jež má silný archaický nádech, bývá mnohdy kritizováno, představuje zakotvení pachtu v českém právu rozumný a žádoucí počín. To nakonec potvrzuje i každodenní život, v němž, aniž bychom si to nějak zvláště uvědomovali, se s pachtem často setkáváme.

Pacht je svou podstatou velice podobný nájmu, což dokazovala i skutečnost, že do nabytí účinnosti nového občanského zákoníku se skrze nájemní smlouvu upravovaly nejenom vztahy užívací, ale i požívací. To však již od 1. ledna 2014 neplatí, neboť od tohoto data se nám nájem ve významu, na který jsme byli zvyklí, rozpadl na dva samostatné právní instituty - nájem a pacht.

Na základě pachtovní smlouvy se propachtovatel zavazuje přenechat pachtýři individuálně určenou věc (movitou

či nemovitou), popř. soubor věcí, k dočasnému užívání a požívání a pachtýř se zavazuje platit za to propachtovateli pachtovné (ve formě určité finanční částky) nebo poskytnout poměrnou část výnosu z věci. Základní znaky pachtu jsou tedy stejné jako znaky nájmu, ale u pachtu navíc existuje možnost věc požívat, tzn., že pachtýř má právo z dané věci brát plody a jiné užítky a tyto bez dalšího nabývat do svého vlastnictví. Z toho pak jednoznačně vyplývá, že předmětem pachtu může být pouze věc přinášející výnos (užitky), který reprezentují buď plody naturální (např. úroda obilí) nebo civilní (typicky peněžní zisk).

Rozdíl mezi nájmem a pachtem spočívá tedy v rozdílné hospodářské funkci obou institutů, což je možné pro lepší názornost vysvětlit na jednoduchém případě. Pokud si někdo pronajme zahrady s ovocnými stromy, tak se na ní bude moci maximálně procházet či opalovat nebo si tam rozdělat oheň a opékat buřty. Zatímco pacht naprosto stejné zahrady přinese pachtýři kromě uvedených možností také oprávnění sklízet a ponechat si veškerou

vzešlou úrodu. Aby pachtýř dosáhl určitého výnosu, v našem případě úrody, tak se předpokládá jeho aktivní činnost.

O propachtovanou věc je pachtýř povinen pečovat jako řádný hospodář. Společně s věcí lze propachtovat rovněž inventář, který může tvořit nejen vnitřní zařízení určitých prostor, ale i zvířata, např. stádo ovcí. Zákon také upravuje dva speciální případy pachtu, a to zemědělský pacht, kdy je předmětem pachtu zemědělský nebo lesní pozemek, a pacht závodu, pokud je propachtován závod.

Přestože nový občanský zákoník obsahuje více jak dvě desítky ustanovení o pachtu, ponechává, pokud jde o formu a náležitosti, smluvním stranám širokou volnost. Prakticky tak vždy bude záležet na smluvních stranách, jakou konečnou podobu a obsah pachtovnímu vztahu dají a zda pachtovní smlouvu s přihlédnutím ke všem možným následkům neuzavřou v písemné podobě.

Text: Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Bronz na rozloučenou

Ani zisk bronzové medaile na nedávné Zimní světové univerziádě na Slovensku nezměnil rozhodnutí bakalářky Vladěny Pustkové, posluchačky navazujícího magisterského studia v oboru Personalistika a řízení lidských zdrojů ukončit kariéru skokanky na lyžích.

A nebylo to její první zásadní rozhodnutí v oblasti sportu. Před čtyřmi lety vybírala mezi vojenským a civilním studiem, a protože se pro ženu neobvyklému sportu, do nějž otevírala dveře dalším dívkám, chtěla nadále intenzivně věnovat, nakonec zvolila civilní obor. Nevylučuje však, že se v budoucnu ke svému zájmu o profesi vojačky z povolání vrátí.

Co vás ke skokům na lyžích přivedlo? Jaké byly začátky?

Na základní škole v Kozlovicích, kde jsem se skoky začala, se konal nábor nových skokanů, přihlásila jsem se a zprvu tajně chodila na tréninky. Věděla jsem, že by mi rodiče bránili, a tak jsem je postavila před hotovou věc. Bylo mi 9 let a prvních pár roků jsem byla jediným děvčetem v republice. Kluci, se kterými jsem soupeřila, mě ze začátku moc nebrali, později byli mrzutí z toho, že je začínám porážet, ale postupně jsme si na sebe zvykli a teď mám mezi nimi spoustu dobrých přátel. Myslím si, že kdybych vyrůstala na místě, kde nestojí skokanské můstky, možná bych se na skoky sem tam koukla v televizi, ale vyhledat můstek a začít skákat by mě nenapadlo.

Byla jste průkopnicí ženského skoku. Jaké to bylo, když jste zpočátku skákala bez soupeřek, tedy bez možnosti porovnání?

První dva nebo tři roky jsem soupeřila s chlapci, v dětském věku není rozdíl mezi holkou a klukem až tak znatelný, takže jsem se porovnávala se stejně starými vrstevníky. Když mi bylo asi 11 let, vzal mě můj první klubový a později i reprezentační trenér Pavel Mikeska poprvé na závod děvčat do Německa.

Jak se svět ženských skoků na lyžích změnil od vašich začátků?

Ženský skok prošel za posledních 10 let neskutečnou proměnou. Na prvních „velkých“ závodech (Fis Ladies Cup), kterých jsem se zúčastnila, startovalo okolo dvaceti děvčat z Evropy a později i USA. Úroveň byla oproti dnešku velice nízká, i když už tehdy se našlo pár kvalitních skokanek, které se dodnes řadí mezi světovou elitu. Atmosféra závodů byla hodně uvolněná, přátelská, polovina dívek na startovní listině byly vlastně ještě děti. Dnes mají ženy svůj světový pohár, mistrovství světa a skoky žen jsou i olym-

Zimní světová univerziáda 2015, V. Pustková druhá zprava

pijským sportem. Závodů se účastní až 80 žen a děvčat, soupeří mezi sebou země z celého světa. Úroveň každým rokem stoupá a přístup všech týmů je maximálně profesionální.

Co považujete za největší úspěch ve své kariéře?

Velmi si cením bronzové medaile z letošní Univerziády. Byla jsem desátá na historicky prvním mistrovství světa juniorů ve skoku na lyžích žen ve Slovinské Kranji. Dále si vážím každého umístění v Top 30 ve světovém poháru a mistrovství světa.

Vzpomínáte na nějaký svůj mimořádný skok? Takový, že jste si řekla – jo, to se mi povedlo.

Vzpomínám si na několik takových skoků, bohužel se většina z nich odehrála v rámci tréninku.

Byla jste o skončení kariéry rozhodnuta už před univerziádou?

Ano, už před začátkem zimní sezony jsem se s klubovým trenérem Zdenkem Židkem domluvila na tom, že univerziáda bude mým posledním, rozlučkovým závodem.

Jak se změnil váš život, když už nebudete závodně skákat?

Změnil se už od loňského května, kdy jsem se začínala připravovat na státnice a sport musel na čas stranou. Závodně skákat znamená každodenní trénink, časté výjezdy na zahraniční soustředění a závody a minimum času stráveného doma nebo ve škole. Myslela jsem si, že po ukončení aktivní kariéry budu mít najednou spoustu volného času a nebudu vědět co s ním, ale není to tak. Hlavní změnu vidím v tom, že pobývám delší dobu na jednom místě bez neustálého cestování, balení a vybalování tašek. Ale samozřejmě mi chybí holky a celý tým, se kterým jsem byla v kontaktu prakticky denně a který pro mě byl druhou rodinou.

Proč jste se rozhodla studovat na Univerzitě obrany?

Mám vystudovanou Obchodní akademii v Kopřivnici a poohlížela jsem se po vysoké škole s podobným zaměřením. Původně jsem měla v úmyslu přihlásit se na prezenční studium na UO a vstoupit

do armády. To by však znamenalo skončit se sportem, takže jsem se nakonec rozhodla pro civilní kombinované studium, mohla jsem tak školu i sport časově zvládat.

Je pro vás jako civilní studentku nějak specifické, že studujete na vojenské škole?

Odlišnost od veřejných vysokých škol vidím v tom, že se při výuce občas zabýváme vojenskou problematikou, do které můžu z jiné stránky nahlédnout i skrze kolegy vojáky. Za což jsem ráda, sama jsem přemýšlela a stále přemýšlím o kariéře vojáka, takže jsou pro mě tyto informace dost cenné.

V jakém zaměstnání se budete chtít uplatnit po skončení studia?

Už jsem zmínila kariéru vojáka, to ale možná spíše do budoucna. Momentálně bych se ale nejraději věnovala práci s dětmi (což je dost v rozporu s mým studijním oborem).

**Ptal se: Viktor Sliya
Foto: ČT**

Univerziáda měla letos netradičně dvě pořadatelské země, Španělsko a Slovensko. Jelikož ve Španělsku není v provozu jediný můstek a nemají ani vyhovující tratě a střelnice, byly skoky na lyžích, severská kombinace, běh na lyžích a biatlon přeloženy na Slovensko, skákalo se na Štrbském Plese.

Závody byly rozloženy do jednoho týdne. Od neděle byly na pořadu oficiální tréninky, v úterý se konal závod jednotlivců, ve čtvrtek závod dvoučlenných týmů a v pátek závod dvoučlenných mix týmů (holka+kluk). Nejlepší skoky jsem já i moje kolegyně Michaela Doleželová předvedly ve čtvrtek a vyskákaly si tím medaili. Po prvním kole jsme si medailovou pozici nebyly úplně jisté, protože se na nás tlačily Čířanky s odstupem jen pěti bodů, což dělá na můstku jen nějaké dva metry. Ve druhém kole jsme ale zabojovaly a nakonec jsme Čířanky porazily o nějakých 50 bodů, takže můžeme říct, že medaile byla zasloužená :).

Text: Bc. Vladěna Pustková

Kamarádka i překážka

Tekutina, kterou na připojeném snímku drží v ruce desátník Tomáš Martinka, hraje v životě tohoto studenta Univerzity obrany dvojí roli. Jako posluchač studijního oboru Ženižní technologie musí znát postupy, jak zdárně a rychle překonat vodní plochy v nejrůznější podobě. Naproti tomu jako raftař čte vodu proudící různou rychlostí a snaží se po její hladině co nejrychleji přiblížit k cíli. A to se mu také podařilo na loňském evropském šampionátu do 23 let na Slovensku, kde spolu se svými týmovými kolegy uspěl v dílčích disciplínách a v jejich součtu zvítězil celkově.

Také díky tomu se ocitl v desíctce nejúspěšnějších akademických sportovců Brna, kteří byli na počátku prosince vyhlášeni na slavnostní večeru, poprvé uspořádaném Univerzitou obrany.

Jak jste se dostal k raftingu?

Když mi bylo 11 let, náš táta mně a mému bratřovi Tondovi vyprávěl jednu z mnoha stále dokola se opakujících historek z mládí, a jako vždy v ní hrála svou roli voda. Tak jsme si řekli, že bychom to chtěli zkusit. Jít v jeho šlépějích.

Jak jste dali dohromady váš tým?

Přišli jsme do Raft klubu Hodonín, ve kterém působili tátovi kamarádi, a tam jsme se postupem času dali dohromady

s ostatními zájemci, kteří byli volní. Vytvořili jsme dvě chlapecké a jednu dívčí posádku. Jak šel čas a každý z nás začal studovat jinde a také ne každého to bavilo jako zpočátku, dvě naše posádky jsme slepili, a tak vznikl tým vpodstatě v současné podobě.

Jak často a kde trénujete?

Trénujeme u nás v Hodoníně na řece Moravě. Jak jistě víte, není to zrovna divoká řeka, ale na to, abychom se sjeli a pádlovali jako jeden muž, to stačí. Divokou

vodu si najždíme například v Českých Budějovicích nebo v Praze na umělých slalomových kanálech, a to buď v rámci přípravy na závody, nebo přímo během nich, protože každým závodem získáváme nové zkušenosti.

Kterou z raftařských disciplín máte nejraději a naopak?

Nejraději mám slalom. Je to nejzajímavější a nejatraktivnější disciplína ze všech čtyř (slalom, sprint, head to head, sjezd). Poslední jmenovaná je asi mou nejméně oblíbenou, protože to je jen čistá dřina a málokdy zábava. V posledních letech se nám stává, že nemáme vodu na jarní sjezdy na Kamenici nebo na Labi nad Vrchlabím a musíme se spokojit s Vltavou, jak ji zná každý student z letního výcvikového kurzu.

S jakými představami jste odjžděli na loňský šampionát?

Odjžděli jsme s cílem získat alespoň jednu medaili. Jakoukoliv. A taky si to užít, což se podařilo.

Jaká byla vaše cesta k medailím?

Poměrně krátká. Hned v prvním závodě se nám totiž podařilo urvat bronz a tím jsme splnili naše předsevzetí. Pak už jsme se jen snažili tento úspěch rozhojnit. A to se nám povedlo hned stejný den odpoledne. Vyjeli jsme zlato v disciplíně head to head, což bylo úžasné. Všichni jsme slavili a těšili se na další závody, protože jsme se najednou ocitli v čele bodování. Třetí den přišel sjezd, v němž jsme vydřeli stříbro, a sbírka cenných kovů tak už byla kompletní. Do posledního závodního dne jsme sice šli poměrně nervózní, ale ve srovnání s normálními závody jsme ještě byli v normě. Slalomovou jízdu jsme si nakonec užili, zariskovali jsme a stříbro z této disciplíny nás dovedlo k titulu mistrů Evropy v celkovém součtu.

Zažili jste během šampionátu nějaký kritický okamžik?

Ano, daly by se tak nazvat první vteřiny po dojetí poslední jízdy slalomu. Špatně jsme se podívali na tabuli s výsledky jízdy a mysleli jsme si, že jsme čtvrtí. Což byl našťástí omyl.

Co pro vás úspěch na šampionátu znamená?

Mnoho. Zjistil jsem, že na to s klukama máme, že opravdu všechno jde, když se chce, a že vyhrát takový šampionát je opravdu skvělé.

Jaké máte další sportovní plány?

Chtěl bych letos přivést nějakou tu medaili z mistrovství Evropy R6 v Bosně a Hercegovině a z mistrovství světa R6 v Indonésii. A v budoucnu? Kdo ví?!

Jaké máte další sportovní zájmy?

Patří k nim například občasné sportovní lezení, ať už uvnitř na stěně nebo na nějaké menší skalce, dále cyklistika, jízda na snowboardu, běžkování a v neposlední řadě rád trávím čas se svou přítelkyní.

Jak sladujete sport se studiem?

Studium a sport jde skloubit poměrně slušně, až na některé víkendy, kdy mám službu nebo z jiných důvodů nemůžu na trénink. Tedy když se třeba připravuji na zkoušku, ale tak to má asi každý student, který to myslí se studiem i sportem vážně.

Proč jste se rozhodl pro ženíjní specializaci?

Studoval jsem stavební průmyslovku v Hodoníně a ženíjní technologie mi byly nejbližší právě kvůli propojení se stavebnictvím. Ovšem, co všechno dělají ženísti, to jsem ani netušil.

Díváte se na vodu jinak z pohledu sportovce na jedné straně a ženisty na té druhé?

Samozřejmě. Na vodu se z pohledu vodáka dívám jako na kamarádku, ale s patřičným respektem, bez něhož by mohla být nebezpečná i sebemenší vlnka. A z pohledu ženisty? To ji jednoduše vidím jako překážku, která se musí překonat.

Text: Viktor Sliva

Foto: archiv des. Tomáše Martinky

Slavnostní vyhlášení akademických sportovců města Brna poprvé v historii uspořádala Univerzita obrany, pro niž to byla další významná příležitost připomenout si 10. výročí své existence. V úterý 9. prosince loňského roku v prostorách Klubu UO spolu s desátníkem Tomášem Martinkou ocenění převzali Jana Knapová a Jan Petřela (oba orientační běh, MU), Silvie Rybářová (dálkové plavání, MU), Jakub Tomeček (sportovní střelba, MU), Blanka Ligurská (rafting, VFU), Adam Chromý (orientační běh, VUT), Jiří Kalus (triathlon, VUT), Miloš Nykodým (orientační běh, VUT) a Tomáš Nýdrle (broková střelba, MENDELU).

Úspěch na Mezinárodním mistrovství vojenských škol ve Wroclavi

Dvě umístění „na bedně“ vybojovali zástupci Univerzity obrany na 3. Mezinárodním mistrovství vojenských škol, které se ve dnech 23.–29. listopadu loňského roku uskutečnilo ve Wroclavi. Četař Jakub Ondrůšek (FVT) jako člen Dream Teamu si z Polska odvezl trofej za celkové vítězství v soutěži a četař Adam Zach (FVT) se svým týmem Tigerenten obsadil celkově 3. příčku. Další dva zástupci Univerzity obrany, četař Michael Malý (FVT) a četařka Květa Macharová z hradecké FVZ dosáhli úspěchy v dílčích disciplínách.

Uspěli v konkurenci celkem osmi čtyřčlenných družstev z Česka, Estonska, Německa, Litvy, Ukrajiny a pořadajícího Polska (Wroclav, Deblin a Varšava).

Brněnští studenti se během posledních tří měsíců před odjezdem do Polska společně sešli celkem třikrát na střelbách a pětkrát v bazénu. Obrátili se také

na loňské účastníky soutěže. „Chtěli jsme vědět, jak to tam probíhá, v jakém duchu se to tam odehrálo a jak se máme

nachystat,“ vzpomíná na období příprav četař Zach.

Do boje o nejlepší umístění se však skupina nevydala společně. Soutěž je totiž založena především na vzájemném poznání a spolupráci, a z tohoto pohledu je ojedinělým počinem mezi běžnými sportovními kláněmi. Princip soutěže spočívá v tom, že z reprezentantů jednotlivých vojenských škol jsou losováním vytvořeny mezinárodní hlídky. Podmínkou je, že v takto vzniklém soutěžním družstvu může být pouze po jednom zástupci z každé zahraniční vojenské školy. V praxi to znamená nutnost komunikace v anglickém jazyce v průběhu celé soutěže, což v důsledku vede k již avizovanému „poznání“. Na rozdíl od loňska ustoupili pořadatelé od požadavku, aby členem každého týmu byla studentka.

Po rozlosování, které proběhlo za pomoci počítače, se tak brněnští studenti ocitli v různých družstvech. „Já jsem v týmu měl dva Poláky a jednoho Němce,“ vzpomíná četař Jakub Ondrůšek a dodává: „Za kapitána jsme zvolili jednoho z Poláků, protože z nás nejlíp znal prostředí, ve kterém závod probíhal.“ Oba úspěšní brněnští reprezentanti jako

významnou okolnost soutěže uvádějí studené listopadové počasí, kdy jednotlivé disciplíny probíhaly při teplotách těsně nad nulou. A ještě jeden aspekt vyzdvihují – národní hrdost polských soutěžících. Když během zahajovacího nástupu (v jehož rámci proběhl i ohňostroj) stoupala na stožár vlajka, studenti se pustili do spontánního zpěvu.

Pět disciplín v rámci vlastní soutěže probíhalo během tří dnů. Jakub Ondrůšek se nejlépe cítil v plaveckém bazénu během disciplíny vodní záchrana. V ní má totiž bohaté zkušenosti a v rámci české reprezentace dosáhl i na titul mistra Evropy. „Soutěž ve Wroclavi měla tři části - 50 m záchrana modelu bez pomůcek, 50 m záchrana s pásem a ploutvemi a nakonec záchranářská štafeta,“ vypočítává četař Ondrůšek náplň klání. Adam Zach ocenil atmosféru, která během závodu panovala: „Protože byly jednotlivé týmy zcela promíchány, tak nejen u bazénu fandili všichni všem.“

Další disciplínou byla taktická střelba z pistole. Před vlastními dvěma pěticemi výstřelů nejprve ve stoje a poté vkleče na dva nad sebou umístěné terče museli soutěžící nejprve uběhnout 30 metrů, provést 10 kliků a napáskovat zásobník. Ke střelbě byla navíc použita pistole Glock 17, s níž neměli brněňští studenti žádné zkušenosti. Své dovednosti změřili soutěžící také při plnění taktického úkolu s využitím střeleckého simulátoru „Sněžník“. Před tři metry vysokou a 15 metrů širokou projekční plochou zalehlo družstvo k obraně a velitel rozdělil palebné sektory. Úkolem bylo ubránit se 15 – 20 protivníkům s lehkými zbraněmi.

Při hodnocení jednotlivých disciplín se přihlíželo nejen k dosaženým výsledkům, ale také k průběhu plnění úkolů. Nejlepší výsledek tak dosáhl Dream team, jehož členem byl četař Jakub Ondrůšek, jeho kolega z Fakulty vojenských technologií četař Adam Zach se svým týmem získal bronzovou medaili. Oba po vyhlášení výsledků spolu se svými brněňskými kolegy a dalšími soutěžícími vyrazili do centra Wroclavi, kde ochutnali místní citronovku.

„Za český tým mohu zodpovědně prohlásit, že Mezinárodní mistrovství vojenských škol ve svém důsledku naplnilo předpoklady organizátorů zaměřené na zorganizování sportovního vojenského víceboje s mezinárodní účastí, který svým specifickým pojetím podnítl v účastnících nejen chuť poměřit schopnosti a dovednosti v oblasti sportovní, ale bude i podnětem pro navázání kontaktů a možná i budoucí spolupráce na mezinárodní úrovni,“ zhodnotil průběh a výsledky závodu vedoucí delegace podplukovník Mgr. Pavel Smutný, Ph.D.

**Text: pplk. Mgr. Pavel Smutný, Ph.D.
a Viktor Sliva
Foto: pplk. Mgr. Pavel Smutný, Ph.D.**

Winston Churchill a Československo

V lednu letošního roku si Evropa připomněla 50. výročí úmrtí jednoho z největších politiků a státníků 20. století, bývalého válečného britského premiéra Winstona Churchilla (1874–1965), který byl v celonárodní anketě ve Velké Británii oceněn jako největší Brit všech dob. Tento velikán evropské i světové politiky, který se dožil úctyhodného věku 90 let, za svého dlouhého života svedl mnoho bitev vojenských, politických i diplomatických.

Dnešní generace jej zná zejména z filmových týdeníků a dokumentárních filmů jako sympatického tloušťáka s buřinkou a s věčným doutníkem v ústech. Za druhé světové války dodával svému i ostatním těžce zkoušeným a porobeným evropským národům odvalu a víru v konečné vítězství svobody a demokracie nad fašismem a nacismem svými rozhodnými bojovnými projevy a vztyčenými prsty ve tvaru písmene „V“.

Málokdo si však dnes uvědomuje, že W. Churchill několikrát zasáhl i do života československého státu, i když ne vždy dokázal prosadit svoji dobrou vůli. Ve 30. letech minulého století se stal jedním z mála bojovníků, kteří upozorňovali na narůstající nebezpečí fašismu a nacismu v Evropě. V době, kdy jako řadový poslanec britského parlamentu agitoval a naléhal na vedoucí britské státníky, že agresivní zahraniční politika fašistických velmocí – Německa a Itálie – povede dříve či později k nové evropské válce, představitelé demokratických států Evropy před tímto nebezpečím jen zavírali oči. Raději volili politiku ústupků a revizí poválečného mírového uspořádání v Evropě v bláhové naději, že těmito jednostrannými ústupky agresivní státy uchláchní.

Když se v roce 1938 oběti nacistické agrese stalo i Československo, na které Německo vyvíjelo brutální nátlak ohledně odstoupení území Sudet, obývaného silnou německou menšinou, W. Churchill apeloval na prezidenta Edvarda Beneše a československou vládu, aby neustupovali diplomatickému a vojenskému nátlaku Německa a nevýdávali bez boje území svého státu, na němž se nacházela strategicky významná soustava vojenských pevností a bunkrů spolu s vojenským materiálem a výzbrojí. Nejvyšší představitelé Německa, Itálie, Francie a Velké Británie však na konferenci v Mnichově ultimativně diplomatickým nátlakem na-

B. Winston Churchill - britský státník, pro kterého nebylo Československo „vzdálenou, neznámou zemí, o které Britové nic nevědí“

řídili Československu okamžité odstoupení svého pohraničního území i se vším vojenským zařízením ve prospěch Německa. Ve svém důsledku to znamenalo významné vojenské posílení Německa, které pak zakrátko bylo využito na boj proti ostatním evropským zemím, včetně Francie a Velké Británie. Na tyto skutečnosti W. Churchill neustále upozorňoval a v britském parlamentu při schvalování mnichovské dohody jako jeden z mála vládních poslanců tuto dohodu tvrdě odsuzoval a odmítl hlasovat pro její ratifikaci. Podle prohlášení premiéra N. Chamberlaina Československá republika byla jen vzdálenou, neznámou zemí, kvůli níž nemůže být Velká Británie vehnána do války. A raději tak obětoval Československo hned nadvakrát – v září 1938 v Mnichově i v březnu 1939 při jeho konečné likvidaci nacistickým Německem.

Edvard Beneš po své vynucené abdikaci odjel do exilu do Velké Británie. Právě zde navázal politické kontakty s odpůrci mnichovské politiky v čele s W. Churchillem. V předvečer vypuknutí nové světové války na konci srpna 1939 uspořádali tito britští politikové, odmítající politiku „appeasementu“ (usmířování) vůči fašistické rozpinavosti, na počest československých exilových politiků slavnostní oběd. Zde se W. Churchill omluvil E. Benešovi, jehož si vždy vážil jako člověka i významného evropského mezinárodního diplomata, jménem britského

národa za mnichovskou hanebnost, která způsobila okleštění a posléze zničení demokratického Československa. Prohlásil, že pokud bude živ, neustane ve svém boji za konečnou porážku nacismu a osvobození porobených národů Evropy a že bez Československa či proti jeho vůli nebude uzavírán nový mír.

Po porážce Francie v červnu 1940 zůstala Británie jedinou demokratickou mocností v Evropě, osamoceně a vytrvale vzdorující Hitlerovi a leteckým útokům německé Luftwafe. V té době již stál v čele Británie jako ministerský předseda a ministr války právě Winston Churchill, jehož válečný kabinet se rozhodl pokračovat v boji proti fašistickým státům za všech okolností a tento boj posléze dovést do vítězného konce. Je jeho velkou osobní zásluhou, že britská vláda umožnila a oficiálně uznala československou exilovou vládu v Londýně a diplomaticky ji uznala za řádnou vládu spojeneckého státu, což bylo posléze dovršeno i odvoláním mnichovské dohody ze strany Velké Británie. To ve svém důsledku znamenalo poválečné obnovení Československé republiky jako suverénního státu v jeho předmnichovských hranicích. W. Churchill si zejména cenil statečného boje skvělých československých letců v Británii a důležité spolupráce s domácím odbojovým hnutím a československými zpravodaji, kteří pomocí rádiového spojení informovali britskou stranu a exilovou vládu o si-

tuaci v okupovaném Protektorátu Čechy a Morava i o válečných záměrech nacistického Německa.

Britská vláda také již na sklonku roku 1944 podpořila úsilí československé exilové vlády ve věci odsunu německé národnostní menšiny z poválečného Československa. Hlavním důvodem bylo radikálně vyřešit problematiku milionového německého etnika ve středoevropských státech, které se v budoucnu mohlo znovu stát zdrojem nestability, politického napětí či dokonce nové evropské války. Toto stanovisko britské vlády přednesl premiér W. Churchill následně na Postupimské konferenci tří vítězných velmocí v létě 1945 a rozhodující měrou se tak zasloužil o prosazení spojeneckého rozhodnutí ve věci konečného odsunu německého obyvatelstva z Československa, Polska a Maďarska do Německa. Jeho úsilí bylo korunováno úspěchem a tato záležitost byla oficiálně uvedena i v článku XII. závěrečného usnesení Postupimské konference.

Bohužel, události z konce druhé světové války se nevyvíjely pro budoucnost Československa a celé střední a jihovýchodní Evropy dobře. Rudá armáda ve všech zemích, které „osvobodila“ od nacistické okupace, okamžitě zavedla prosovětský režim a k moci se ve zmanipulovaných volbách s podporou Moskvy dostávaly komunistické vlády, zatímco demokratičtí političtí představitelé byli nemilosrdně pronásledováni a kriminalizováni. Marně W. Churchill apeloval na své americké spojence, aby západní spojenecké armády ve svém postupu na samém konci války osvobodily co možná nejdříve

Představitelé vítězných Spojenců na Postupimské konferenci, která schválila odsun německé menšiny z poválečného Československa

států střední Evropy a zajistily jejich poválečnou budoucnost dříve, než tak učiní po svém Rudá armáda. Ještě na přelomu dubna a května 1945 naléhal na politické a vojenské představitele USA, aby jejich armády, navzdory protestům SSSR, postupovaly dále na východ Evropy a vojensky obsadily co možná největší území, včetně Československa a jeho hlavního města Prahy. Tato skutečnost by pravděpodobně zajistila nekomunistický poválečný vývoj v naší zemi.

Churchillovo obrovské úsilí, žel, jak známe z historie, nebylo naplněno. Právě naopak, v této době již Československo bylo stále více pevně začleňováno do sovětské mocenské sféry. Na tuto skutečnost W. Churchill upozornil ve svém emotivním projevu na univerzitě v americkém Fultonu v březnu 1946. Jeho slova o „železných oponách“, spuštěných napříč Evropou, za níž se nacházejí starobylá hlavní města střední Evropy včetně Prahy, se stala počátkem studené války. Bohužel USA a zejména řadoví Američané si v této době tuto skutečnost ještě nechtěli připustit. Až následující události – drtivé vítězství československých komunistů v parlamentních volbách v květnu 1946 a následně komunistický puč v únoru 1948 západní demokratické veřejnosti otevřely oči. Následující

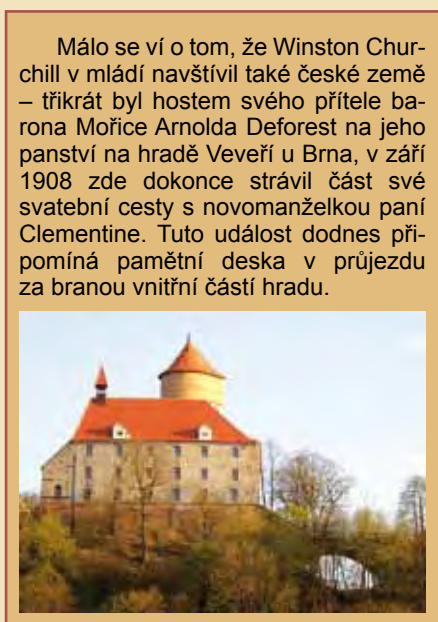
události tak daly plně za pravdu velikému muži – státníkovi, který pochopil, že pokud bude svoboda a demokracie násilím upírána byť i malému středoevropskému státu, do té doby nebude v bezpečí ani zbytek Evropy, žijící na západ od železné opony. Postoje W. Churchilla tak názorně vyvracejí poněkud zažitý mýtus, že o osud demokratického Československa neměl nikdo z představitelů západních velmocí zájem a ve svých strategických kalkulacích byli ochotni jej po roce 1945, tak jako v Mnichově 1938 ponechat svému osudu. Politicky prozíravý a statečný Winston Churchill byl příkladem, že tomu tak zdaleka nebylo.

Text: Mgr. Jan Jandl

Foto z archivu Mgr. Jana Jandla

Socha W. Churchilla na pražském Žižkově

Málo se ví o tom, že Winston Churchill v mládí navštívil také české země – třikrát byl hostem svého přítele barona Mořice Arnolda Deforest na jeho panství na hradě Veveří u Brna, v září 1908 zde dokonce strávil část své svatební cesty s novomanželkou paní Clementine. Tuto událost dodnes připomíná pamětní deska v průjezdu za branou vnitřní částí hradu.

BVV

Veletřhy
Brno

Veletřní okénko

Co nabízí výstaviště v březnu a dubnu

Rybaření, brýle, slaboproudá technika, automobilo- ví veteráni a stavebnictví

Témata uvedená v titulku jsou součástí dění na brněnském výstavišti v březnu a dubnu. Na mezinárodním veletrhu **PRODĚTĚ**, který proběhne od 5. do 8. března, najdou návštěvníci širokou škálu potřeb pro děti od hraček a kočárků po dětskou módu a kosmetiku. Z hraček to bude Disney Infinity s Disneyho pohyblivými figurkami, s nimiž je možné si hrát - řešit hádanky, bojovat s nepřáteli a pohybovat se v místech Disneyho filmů. Na originály Disneyho postaviček se bude možné podívat v Disney kině. Výrobce autosedaček společnost Britax Romer specialistu na obor dětské bezpečnosti, jak v automobilu, tak v kočárku vystaví firma Baby Direkt. Jazyková škola Light Point nabídne jazykové kurzy pro děti, kde dinosaury – maskoti školy učí světové jazyky. V rámci doprovodného programu vystoupí skupina Maxim Turbulenc a Michal Nesvadba. Na souběžné mezinárodní výstavě rybařských potřeb Rybaření bude nejen vybavení pro více než 750 tisíc tichých bláznů, jak rybaři bývají označováni širší veřejností, ale i bazén s živými trofejnými rybami. Z atrakcí pro rybáře jmenujme dva nejlepší exponáty loňské výstavy, v obou případech jde o rybí nástrahy. Prvním je produkt firmy LK Baits, která vyvinula pěnové boilie ZIG RIG Pop-Up, neboli ochucené kuličky z pěnového polystyrenu, druhým výrobek společnosti Chytej s. r. o., představující novou nymfu, tedy napodobeninu stejnojmenného vodního hmyzu.

Mezinárodní veletrh optiky, optometrie a oftalmologie **Opta** proběhne na výstavišti od 20. do 23. března. Průvodním zjevem současné techniky je přetěžování zraku při práci s počítačem, tabletem nebo chytrým telefonem a s tím související narůstající počet očních vad. Optometrie, oftalmologie a průmysl na to reaguje vývojem prostředků ochrany zraku. Jde o řadu prostředků - o ochranu před modrým zářením obrazovky, o speciální brýlová skla ulehčující akomodaci při sledování monitorů počítačů, o ideální kancelářské brýle a řadu technologií a speciálních metod vyšetření očí. Na veletrh OPTA je zatím přihlášeno na šedesát vystavovatelů.

Mezinárodní veletrh elektrotechniky a elektroniky **Amper** hostuje v areálu veletrhu od 24. do 27. března jako samostatný specializovaný vystavovatelský subjekt bez návaznosti na brněnské veletřhy. Z řady zemí přijede přes 500 vystavovatelů zvučných jmen. Soutěžít se bude o Zlatý ampér. Loni o cenu usilovalo 33 světových společností s 37 novinkami. Vítězi byly společnosti ABB s.r.o. s konceptem digitálního řízení a Evector s. r. o. s kompaktními hnacími nápravami lehkých vozidel s integrovaným elektrickým pohonem. Tématy seminářů budou bezpečnost v automatizaci, požární bezpečnost, energie a elektronika budoucnosti, perspektivy v automatizaci inteligentních budov a osvětlení, plošné spoje a elektronické součástky i také elektromobilita a robotika.

Mezinárodní stavební veletrh **IBF** bude probíhat na brněnském výstavišti od 23. do 26. dubna. Jeho tématem bude obnova historických a církevních staveb. Jde o prezentaci vystavujících firem pro více než 2000 pozvaných odborníků z Ministerstva kultury, Národního památkového ústavu a zástupců církví. Dalším tématem, ve spolupráci se společnostmi Osram a Pražská energetika, je vhodné osvětlení pro domácnosti. Osvětlení bude instalováno ve vzorové pracovně, kuchyni, jídelně a koupelně různými druhy svítidel. Souběžně se Stavebním veletrhem **IBF** bude probíhat 24. a 25. dubna v pavilonu **V Veletřh PTÁČEK** společnosti PTÁČEK – velkoobchod s nabídkou výrobků více než 130 dodavatelů z oboru topení, plyn, voda, sanita a inženýrské sítě. Vedle Amperu jde o nejnavštěvovanější veletrh na brněnském výstavišti. Je příznačné, že se nejedná o veletrh organizovaný BVV. Souběžný veletrh **DSB - Dřevo a stavby Brno** je zaměřen na perspektivní obnovitelný materiál podivuhodných vlastností ověřený staletími a další souběžný mezinárodní veletrh nábytku a interiérového designu **Mobitex** představí nejnovější trendy v interiérové architektuře. Součástí bude i expozice zahrady pod záštitou firmy Agro Tuřany.

Dr. Vít Pospíšil

Vztah k vlasti byl pro generála Lužu základním imperativem

Když po příchodu Reinharda Heydricha sílila perzekuce okupační moci, generál Vojtěch Boris Luža jako čelný představitel prvorepublikové armády odmítl nabídku emigrace a vstoupil do ilegality. Toto rozhodnutí dokládá Lužův úzký vztah k zemi, za jejíž vznik dlouhá léta bojoval v řadách legionářů. Životní osudy československého generála, sokola, legionáře první světové války, čelného představitel československého protifašistického odboje a vlastence přiblížila putovní výstava, instalovaná v prostorách Univerzity obrany.

Uherskobrodský rodák Vojtěch Luža v předvečer první světové války stihl na České vysoké technické škole v Brně složit pouze první státní zkoušku. Úspěšné završení studia mu překazily osudné výstřely v Sarajevu. Jako dobrovolník nastoupil do rakousko-uherského vojska a byl odvelen na frontu do Haliče. Tam padl do ruského zajetí a začala jeho legionářská anabáze, v jejímž průběhu mimo jiné pod vlivem pravoslavné církve přijal druhé jméno Boris.

Po příjezdu do nového československého státu vystudoval Válečnou školu v Praze a nastoupil do operačního oddělení hlavního štábu. Do hodnosti brigádního generála byl jmenován v roce 1929, o tři roky později se na Válečnou školu vrátil již jako její velitel. Na konci 30. let vykonával funkci zemského vojenského velitele pro Moravu a Slezsko, ve které byl až do zářijové mobilizace československé armády v roce 1938. V době mnichovské krize velel II. armádě (chránila severní Moravu), patřil k zásadním odpůrcům kapitulace.

V roce 1941 v souvislosti s utužením okupační moci po příchodu Reinharda Heydricha odešel do ilegality. Spolu s dalšími bývalými důstojníky organizoval odbojovou činnost (Rada tří) a připravoval celonárodní povstání. Po častých zatčeních a následných popravách odbojářů vydal rozkaz, podle nějž se aktivní důstojníci nebo vojáci neměli dát gestapem zatknout, aniž by projevíli náležitý odpor. Sám tento svůj rozkaz splnil, když se při přepravení českými protektorátními četníky v Hřišti u Příbyslavi aktivně bránil a byl zastřelen. Z 24 generálů ČSR, kteří zahynuli za války, padl jako jediný se zbraní v ruce.

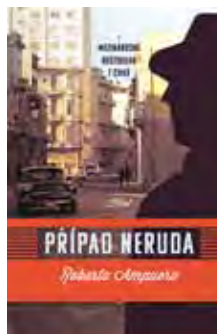
Součástí výstavy připravené Nadací bratří Lužů a Univerzitou obrany byla řada unikátních exponátů z generálovy pozůstalosti. Ve vitrínách byla umístěna udělená vyznamenání, mezi nimi čs. válečný kříž, dále například výkaz Vojtěcha Luži z brněnských studií, pamětní medaile francouzské vojenské školy či protektorátní falešná legitimace manželky Ludmily Lužové.

Text a foto: Viktor Sliva

Soutěžní křížovka o ceny!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 17. dubna 2015 e-mailem na adresu: listy@unob.cz
 Dva výherce odměníme věcnou cenou.
 Tajenka z č. 2: ...stav. Nezáviděníhodný.
 Výherci z č. 2: Miroslav Hrubý a Jan Severa.

Šance pro dva čtenáře

Knihy do soutěže věnovalo nakladatelství HOST.

Slešno Jarmilko, nemohli bychom spolu chodit? Proč ne? Zrovna zítřa vyrazím na sto jarních kilometrů a...

	SUL KYSLELNÝ OCTOVÉ	2	HICHALY HERICE VÍZNERA	NERVOVÝ ZÁŠKUB	DRAVÝ PTÁK	SPOJOVNÍK		SMYČIT	KYSELÁ POCHUTINA	PJI JMÉNO
OVINOUT							PTAČI POTRAVA			
KULTURA							NAVŠTĚVNÍ MÍSTNOST			
TLAK KRVE ZK?			PÁLENÝ DUKUR							
ADOLF dobr.			MONGOL PASTÝVEC	DIRNÍ PÁLIVA						
IBSENŮVO DRAMA				JEMENSKÉ SÍDL	MRTVÝ PŘEM				PRVNÍ PĚVKYNĚ OPERNÍHO SOUBŮRŮ	KANAD- SKÝ ZPĚVÁK
	PŘEDLOŽKA střech.				SVÁZEK ROŠTI	RUKAVIČ- KAR UŠEŘ				
	OBLAST					DUSKATÁ SLOUČEN.				
VZNAŠETI SE							OŠTEK			
							ODEVZDAT mač.			
ZNAČKA OSMA			1					INC. SPIS- KLAM		
			KOLOG					ZTRACET SVĚŽEST		
MATUŠ- KOVÁ SKUPINA				VELKÝ HLUPÁK ně.						
				KLEKANI						
SLAVNÁ ŠVÉDSKÁ HUDEBNÍ SKUPINA					ZÁHRŮBÍ zad.					POBÍDKA
					FRAN- COVKA					
STADIUM HRYZU						UMĚLECKÝ SMĚR				
						ČIN bás.				
CELNÍ KOD ITALIE			SVRŠKOVÁ LISEŇ				UDOLÍ bás.			
			DĚTSKÝ POZDRAV				HLE- ně.			
VROHOL angl.				HORSKÁ PASTVINA						
CYTOSOL DOVTÍPĚNÍ				ZENSKÉ JMÉNO						ADAM ÁTAD

SUDOKU

9	7	3			6		
	2	7					4
		9			5		1
	9	8		4			5
				2	1	3	
5	6			7			2
2				6	9	4	
3	9			8			
4		2					

			2	7		5		
3		2				9		
		5			8			3
	8	4		6	1			7
			3			1	8	
				4				
	9	7					3	
6					5			1
	4		1		9	7		5

	9	3		1				5
8			9		4			
		7					2	8
	7				9	3	8	
6	4							7
				7	2		4	
		1	4	5			3	9
		4						2
		9			1	6		

SUDOKU NA ZIMNÍ MRAZIVÉ DNY – LUŠTĚTE PŘI CHVILCE NA SVAHU, NA VYSOKOHORSKÉ CHALUPĚ, DOMA U KRBU, PŘI SÁŇKOVÁNÍ A NA BOBECH

		2	8					
8				4				1
	4				3	9		
2	1		4		6	5		
		4		1				2
9			7		8			
					1	4	7	
	5	3						9
7				5	9		6	

	1		5		9		6	
		9	1				2	
2			7					
	3		6			2		
9				4				5
		8			2	9		
					8			7
	7				1	5		
9		2		3		8		

	8		9		6		5	4
					5	7		
	4				7		2	
			6			2		
		5	7	9				8
9	3		2		1		7	6
		6			9			3
4	1		5			9		
3						8		

Po stopách legionářů ve Francii

Neděle s nabitým programem končila v Remeši

Předposlední srpnový den roku 2014 se v rámci svého projektu Legie 100 vydali poutníci Československé obce legionářské do Francie. Tentokrát byla jejich cílem místa připomínající boj legiářů v zemi galského kohouta a zároveň i pietní místa k uctění hrdinných obětí přinesených nové vlasti.

Ústředním motivem deseti cestovatelských dnů Československé obce legionářské byla místa, na nichž se pohybovali legionáři sdružení v rotě Nazdar, první československé jednotce vytvořené ve Francii již v srpnu 1914. Název rotě připomínal sokolský pozdrav, sokolové tvořili její podstatnou část.

Česká kolonie ve Francii čítala před 1. světovou válkou odhadem 7 až 10 tisíc osob. Byli to převážně dělníci, řemeslníci, studenti a představitelé jiných profesí. Nejvýznamnější pak byla krajanská kolonie v Paříži reprezentovaná pařížským Sokolem a vzdělávacím spolkem Rovnost. Když se schylovalo k válce, uspořádaly obě organizace 26. července 1914 na pařížském Place de la Concorde demonstraci. Vyjádřily svou podporu Srbsku a Francii, provolávali: „Pryč s Rakouskem!“ a zapálili prapor monarchie. Manifestace měla obrovský pozitivní ohlas ve francouzském tisku.

Noční přesun autobusem přes celé Německo až na první zastavení ve Francii probíhal v sychravém počasí. Autobus zastavil před sedmou hodinou u památníku

Vzdáváme čest padlým -v uniformách rotě Nazdar - pomníček M. Kocáka

Amerického expedičního sboru v Montfaucon d'Argonne. Za námi zůstala z Prahy cesta delší než 820 kilometrů. Pohled na ruiny kostela a k tomu ospalé a kalné ráno nezbuzovaly žádný optimismus.

Prošli jsme svah a nahlédli na hřbitov s pro nás zvláštní náhrobní výzdobou. Tak započal den, který byl věnován americkým bojům v této oblasti. Jen pět kilometrů jsme popojeli do obce Cheppy, kde mají vojáci svůj pomník. Náměstíčko nám bylo sympatičtější a bylo našim fotoaparátem bližší než bitevní místo. Dosavadní časový náskok jsme zde ztratili, protože se účastníkům líbily i zbraně instalované jako součást památníku du Missouri. Pro nezbytnou fotodokumentaci již byla i přijatelnější viditelnost. Maratón nedělního dne byl však teprve na začátku.

Po dalších 15 minutách jízdy zastavujeme na celou hodinu ve válkou zničené vesnici Vauquois. Vidíme obrovské krátery po bombách odpálených v tunelech vykopaných vojáky s cílem zničit nepřítele nad nimi a dále zbytky zákopů a výbuchy doslova přeoraný celý vrchol kopce. Je to místo, které hned tak někde jinde nevidíte. Naše zrcadlovky hledající alespoň trochu poezie v tomto nehostinném místě nešetří záběry. Čas samostatné prohlídky uběhl nad očekávání rychle a již jedeme dále.

Po půl hodině zastavujeme v Romagne-sous-Montfaucon. Je zde pochováno 14 tisíc vojáků včetně Slovaka seržanta Matěje Kocáka, emigranta bojujícího za USA. Za hrdinství prokázané v boji je nositelem Kongresem uděleného vyznamenání Medaile cti, které získalo za celou válku jen 126 amerických vojáků. Jeho jméno nosí celá třída amerických námořních nákladních lodí.

V obci Verennes kolem poledne zastavujeme mimo program, za jízdy jsme totiž zahlédli něco jako burzu nebo blešák. Zastavení se stalo zajímavým zpestřením naší cesty. Co tam se dalo koupit? A někteří účastníci i nakoupili za babku

drobné válečné relikvie. O 23 kilometrů dále zastavujeme v lese u památníku bojů v Haute-Chavouchee. Někteří účastníci již zde byli vloni. Opět obrovský kráter připomíná i zde náročnost pozicních bojů. Velký pomník s nápisem v češtině ukazuje mj. i účast našich vojáků v bojích u Argone. V podzemní části pomníku jsou jména všech padlých vojáků. Na jejich památku pokládáme věnec.

Jen o pět minut jízdy dále se nachází replika lesního tábora již vzpomenutých ženistů v Mont de Villers. Chůze po lesním mechovém polštáři by byla příjemná, kdyby zde nebyly ty bunkry, pozorovatelné, kolejnice a další vojenský materiál připomínající terémem válku. Hodinová samostatná prohlídka tábora navazovala na další, kterou jsme absolvovali tentokrát v asi 15 km vzdáleném německém táboře Vienne-le-Chateau.

Strohost, důsledně zbudované cestičky a zejména vstupní cedule se zázaky na nás dýchly nepohostinností čišící ze všech stran. Tento tábor nás prostě nenadchl. Odpolední čas nám utíkal i na další zastávce v muzeu v 30 km vzdáleném Suippes. Muzeum zdejších bojů bylo daleko příjemnější, a to nejen zvenci. Zaujala nás moderní expozice bohatá na originální exponáty či zdařilé repliky. Fotoaparáty opět měly žně, stejně jako v 45 km vzdáleném muzeu a pevnosti Fort de la Pompelle. Novou moderní expozici jsme obdivovali podobně jako francouzský prezident, který ji nedávno pyšně otevíral. Zajímavě uspořádané exponáty, zbraně, figuríny vojáků, přilby několika armád, to vše a řadu dalších exponátů může návštěvník prohlížet celé hodiny. A personál – skvělý! Pevnost a nadýchaná oblačnost nad námi prolitá sluncem byla nádhernou tečkou tohoto programem nabitého dne. Do místa noclehu v Remeši nám chyběla desítky kilometrů. Až sem jsme ujeli kolem 975 km.

Detail pomníku

Text a foto: Jan Kux